

Закон о накнадама за коришћење јавних добара

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. [95/2018](#) и [49/2019](#). Види: Усклађене динарске износе - [86/2019](#).

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређују се накнаде за коришћење јавних добара, и то: обвезник плаћања, основица, висина, начин утврђивања и плаћања, припадност прихода од накнаде, као и друга питања од значаја за утврђивање и плаћање накнада за коришћење јавних добара.

Дефиниције

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) накнада је јавни приход који се наплаћује за коришћење одређеног јавног добра;
- 2) јавно добро је природно богатство, односно добро од општег интереса и добро у општој употреби (у даљем тексту: јавно добро);
- 3) коришћење јавног добра, у смислу овог закона, подразумева непосредно коришћење јавног добра на основу закона или уговора или вршење непосредног утицаја на расположивост, квалитет или неку другу особину јавног добра чињењем или нечињењем;
- 4) обвезник плаћања накнаде за коришћење јавног добра је правно лице, предузетник или физичко лице (у даљем тексту: обвезник накнаде) које користи јавно добро;
- 5) основица за утврђивање накнаде за коришћење јавног добра (у даљем тексту: основица) је јединица мере, вредност добра које се користи или приход који се остварује;
- 6) висина накнаде је новчани износ за коришћење јавног добра (у даљем тексту: висина накнаде).

Увођење накнада

Члан 3.

Накнаде за коришћење јавних добара могу се увести само овим законом.

II. ВРСТЕ НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

Врсте накнада

Члан 4.

Овим законом уводе се накнаде за коришћење јавних добара, и то:

- 1) накнаде за геолошка истраживања;
- 2) накнаде за коришћење ресурса и резерви минералних сировина;
- 3) накнаде за коришћење енергије и енергената;
- 4) накнада за промену намене пољопривредног земљишта;
- 5) накнаде за промену намене и коришћење шума и шумског земљишта;
- 6) накнада за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи;
- 7) накнаде за воде;
- 8) накнаде за заштиту животне средине;
- 9) накнаде за пловидбу и коришћење лука, пристаништа и објеката безбедности пловидбе на државном водном путу;
- 10) накнаде за коришћење јавних путева;
- 11) накнаде за коришћење јавне железничке инфраструктуре;
- 12) накнада за коришћење јавне површине;
- 13) накнада за коришћење природног лековитог фактора;
- 14) накнада за коришћење туристичког простора;
- 15) накнаде за електронске комуникације.

III. НАКНАДЕ ЗА ГЕОЛОШКА ИСТРАЖИВАЊА

Врсте накнада

Члан 5.

Накнаде за геолошка истраживања су:

1) накнада за коришћење података и документације основних геолошких истраживања која су финансирана из буџета Републике Србије, као и за коришћење података и документације геолошких истраживања који су постали јавна својина – државна својина, по основу концесионих уговора (у даљем тексту: накнада за коришћење података и документације геолошких истраживања);

2) накнада за примењена геолошка истраживања;

3) накнада за задржавање права на истражни простор.

Геолошка истраживања у смислу овог закона су основна и примењена геолошка истраживања дефинисана законом којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Накнада за коришћење података и документације геолошких истраживања

Обвезник накнаде

Члан 6.

Обвезник накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања је корисник тих података и документације.

Основица

Члан 7.

Основица накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања је валоризована вредност изведених истраживања на одређеном истражном простору.

Валоризовану вредност из става 1. овог члана утврђује министарство у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања применом коефицијента годишњег раста потрошачких цена на вредност извршених истраживања у периоду који почиње годином у којој су геолошка истраживања извршена, а завршава се годином у којој је обвезник накнаде поднео захтев за коришћење података и документације геолошких истраживања.

Висина накнаде

Члан 8.

Висина накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања утврђује се применом стопе од 5% на основицу.

Изузетно од става 1. овог члана, ако не постоји спецификација изведених истраживања по врсти и обиму, односно ако није исказана вредност изведених геолошких истраживања, за коришћење података и документације геолошких истраживања изведених пре 24. јануара 1994. године, висина накнаде прописана је у Прилогу 1, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 9.

Накнада за коришћење података и документације геолошких истраживања, осим накнаде за геолошку документацију која се састоји од штампаних, векторизованих, скенираних и геореференцираних геолошких карата са тумачем, утврђује се решењем министарства у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања, на основу података исказаних у поднетом захтеву обвезника, по сваком поднетом захтеву.

Захтев из става 1. овог члана закона садржи:

1) пословно име правног лица, адресу и седиште, матични број, ПИБ, контакт и потпис овлашћеног лица;

2) име и презиме, занимање, адресу пребивалишта, јединствени матични број, контакт и потпис подносиоца захтева, уколико захтев подноси физичко лице;

3) назив геолошке документације за коју се подноси захтев;

4) сврху за коју ће се користити геолошка документација.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнаду за геолошку документацију која се састоји од штампаних, векторизованих, скенираних и геореференцираних геолошких карата са тумачем утврђује и плаћа обвезник у моменту подношења захтева за коришћење предметне геолошке документације из става 1. овог члана, уз који се прилаже и доказ о плаћеној накнади.

Ослобођења

Члан 10.

Ослобађају се плаћања накнаде:

- 1) органи, организације и институције Републике Србије;
- 2) органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- 3) установе основане од стране Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;
- 4) цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама.

Накнада за примењена геолошка истраживања

Обвезник накнаде

Члан 11.

Обвезник накнаде за примењена геолошка истраживања је носилац истраживања коме је надлежни орган одобрио извођење примењених геолошких истраживања у складу са законом којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Носилац истраживања је лице у смислу закона којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Основица

Члан 12.

Основица накнаде за примењена геолошка истраживања је површина истражног простора изражена у километрима квадратним (km²).

Висина накнаде

Члан 13.

Висина накнаде за примењена геолошка истраживања прописана је у Прилогу 1, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 14.

Накнаду за примењена геолошка истраживања утврђује обвезник на прописаном обрасцу за календарску годину, почев од дана достављања решења о одобрењу за вршење примењених геолошких истраживања.

Образац из става 1. овог члана подноси се надлежном органу и утврђена обавеза плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења о одобрењу за вршење примењених геолошких истраживања.

Ако је решењем о одобрењу за вршење примењених геолошких истраживања одобрено извођење примењених геолошких истраживања за период који обухвата више календарских година, накнада за прву календарску годину утврђује се и плаћа у складу са ставом 2. овог члана, а за сваку наредну календарску годину накнада се утврђује и плаћа до 31. јануара године за коју се врши утврђивање и плаћање.

Ако је период за који је одобрено извођење примењених геолошких истраживања краћи од календарске године, накнада се утврђује сразмерно периоду коришћења.

Под надлежним органом из става 2. овог члана подразумева се орган који је издао одобрење за вршење примењених геолошких истраживања.

Министар у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Накнада за задржавање права на истражни простор

Обвезник накнаде

Члан 15.

Обвезник накнаде за задржавање права на истражни простор је носилац истраживања коме је надлежни орган одобрио задржавање права на истражни простор, у смислу закона којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Основица

Члан 16.

Основица накнаде за задржавање права на истражни простор је површина истражног простора изражена у километрима квадратним (km²).

Висина накнаде

Члан 17.

Висина накнаде за задржавање права на истражни простор прописана је у Прилогу 1, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 18.

Накнаду за задржавање права на истражни простор утврђује обвезник на прописаном обрасцу за календарску годину, почев од дана достављања решења о задржавању права на истражни простор.

Образац из става 1. овог члана подноси се надлежном органу, и утврђена обавеза плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења о задржавању права на истражни простор.

Ако је решењем о задржавању права на истражни простор одобрено задржавање права на истражни простор за период који обухвата више календарских година, накнада за прву календарску годину утврђује се и плаћа у складу са ставом 2. овог члана, а за сваку наредну календарску годину накнада се утврђује и плаћа до 31. јануара године за коју се врши утврђивање и плаћање.

Ако је период за који је одобрено задржавање права на истражни простор краћи од календарске године, накнада се утврђује сразмерно периоду задржавања права на истражни простор.

Под надлежним органом из става 2. овог члана подразумева се орган коме се подноси захтев за задржавање права на истражни простор.

Министар у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 19.

Приходи остварени од накнада из члана 5. овог закона припадају буџету Републике Србије.

IV. НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ РЕСУРСА И РЕЗЕРВИ МИНЕРАЛНИХ СИРОВИНА

Основ за плаћање накнаде

Члан 20.

Накнада за коришћење ресурса и резерви минералних сировина, наплаћује се за коришћење:

- 1) свих врста угља и уљних шкриљаца;
- 2) угљоводоника у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и осталих природних гасова;
- 3) радиоактивних сировина;
- 4) свих металичних сировина;
- 5) техногених сировина које су резултат експлоатације и прераде минералних сировина;
- 6) неметаличних сировина;
- 7) свих врста соли и соних вода;
- 8) подземних вода из којих се добијају корисне минералне сировине, као и подземних вода везаних за рударску технологију и гасове који се са њима јављају;
- 9) угљендиоксида.

Обвезник накнаде

Члан 21.

Обвезник накнаде за коришћење ресурса и резерви минералних сировина је носилац експлоатације којем је одобрено извођење рударских радова у складу са законом којим се уређује рударство и геолошка истраживања.

Минералне сировине имају значење у смислу закона којим се уређује рударство и геолошка истраживања.

Носилац експлоатације је лице у смислу закона којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Основица

Члан 22.

Основица накнаде за коришћење ресурса и резерви минералних сировина је:

1) приход који обвезник накнаде остварује од искоришћених или продатих минералних сировина, одређен на основу прихода оствареног од продаје непрерађене минералне сировине или прихода оствареног од продаје технолошки прерађене минералне сировине;

2) нето приход који представља приход од продаје крајњег производа умањен за трошкове топљења, рафинације, транспорта, претовара, осигурања и продаје. Нето приход се не може умањивати по основу амортизације, трошкова

капитала или пореских олакшица;

3) за коришћење угљоводоника у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и природних гасова приход који обвезник накнаде остварује од продатих непрерађених минералних сировина, односно вредност минералних сировина уколико су утрошене за потребе делатности обвезника, вреднованих у складу са трошковима насталим за њихову производњу према прихваћеним међународним рачуноводственим стандардима;

4) количина ископане неметаличне сировине за добијање грађевинског материјала изражена у тонама;

5) искоришћени угљендиоксид изражен у 1.000 m³.

Министар у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања ближе уређује методологију свођења количина и одређивања цене непрерађених угљоводоника у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и осталих природних гасова.

Висина накнаде

Члан 23.

Висина накнаде из члана 20. тач. 1) до 8) овог закона утврђује се применом следећих стопа:

1)	за све врсте угља и уљних шкриљаца	3% од прихода
2)	за угљоводонике у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и остале природне гасове	7% од прихода
3)	за радиоактивне сировине	2% од прихода
4)	за металичне сировине	
	– непречишћене (ровне) или пречишћене припремом	5% од прихода
	– подвргнуте пиро, хидро или електро металуршком поступку	5% од нето прихода
5)	техногене сировине које су резултат експлоатације и прераде минералних сировина	1% од прихода
6)	за неметаличне сировине, осим неметаличних сировина за добијање грађевинског материјала	
	– непречишћене (ровне) или пречишћене припремом	5% од прихода
	– подвргнуте пиро, хидро или електро металуршком поступку	5% од нето прихода
7)	за све врсте соли и соних вода	1% од прихода
8)	за подземне воде из којих се добијају корисне минералне сировине, као и подземне воде везане за рударску технологију и гасове који се са њима јављају	3% од прихода

Висина накнаде за неметаличне сировине за добијање грађевинског материјала по тони ископане минералне сировине прописана је у Прилогу 1, Табела 3. овог закона.

Висина накнаде из члана 20. тачка 9) овог закона за 1.000 m³ искоришћеног угљендиоксида прописана је у Прилогу 1, Табела 4. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 24.

Накнаду за коришћење ресурса и резерви минералних сировина утврђује обвезник за сваку врсту коришћене, односно продате количине минералне сировине појединачно за тромесечни период, односно за календарску годину на прописаном образцу, почев од дана добијања одобрења за извођење рударских радова.

Образац из става 1. овог члана за тромесечни период подноси се надлежном органу, и утврђена обавеза плаћа у року од 15 дана по истеку тромесечја, а образац за утврђену коначну годишњу обавезу подноси се надлежном органу, и утврђена обавеза плаћа најкасније последњег дана у фебруару текуће године за претходну годину.

Ако је плаћени износ по тромесечним периодима мањи од износа утврђеног у коначном обрачуну за ту календарску годину, разлика се плаћа најкасније последњег дана у фебруару текуће године за претходну годину.

Ако је у коначном обрачуну утврђена мања обавеза од обавезе која је утврђена и плаћена по тромесечним периодима, више плаћени износ се користи за плаћање утврђене накнаде за наредни тромесечни период, односно враћа обвезнику на његов захтев у случају да обвезнику у текућем периоду престаје одобрење за извођење рударских радова.

Под надлежним органом, у смислу овог члана, подразумева се министарство у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања, односно надлежни орган аутономне покрајине у смислу закона којим се уређују

рударство и геолошка истраживања.

Министар у чијој су надлежности послови рударства и геолошких истраживања ближе прописује садржину и начин достављања образаца из става 1. овог члана.

Ослобођење

Члан 25.

Накнада за коришћење ресурса и резерви минералних сировина не плаћа се за узорке ресурса и резерви минералних сировина који се користе за техничко-технолошка испитивања у индустријским условима.

Припадност прихода

Члан 26.

Приходи остварени од накнада из члана 20. овог закона у висини од 60% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши експлоатација.

Ако се експлоатација врши на територији аутономне покрајине приходи остварени од накнада из члана 20. овог закона у висини од 50% припадају буџету Републике Србије, у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши експлоатација, а у висини од 10% припадају буџету аутономне покрајине.

V. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЕНЕРГИЈЕ И ЕНЕРГЕНАТА

Врсте накнада

Члан 27.

Накнаде за коришћење енергије и енергената су:

- 1) накнада за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте;
- 2) накнада за унапређење енергетске ефикасности.

Енергија и енергенти, у смислу овог закона, су енергија и енергенти дефинисани законом којим се уређује енергетика.

Члан 28.

Обвезник накнаде за коришћење енергије и енергената подноси пријаву за евиденцију министарству у чијој су надлежности послови енергетике на обрасцу пријаве за евиденцију, у року од 30 дана од дана добијања лиценце за обављање енергетске делатности.

Обвезнику накнаде из става 1. овог члана министарство у чијој су надлежности послови енергетике додељује одговарајући евиденциони број и води евиденцију обвезника накнаде.

По извршеној евиденцији министарство у чијој су надлежности послови енергетике издаје енергетском субјекту доказ о извршеној евиденцији и додељеном евиденционом броју.

Ако обвезник из става 1. овог члана не поднесе пријаву за евиденцију, министарство у чијој су надлежности послови енергетике ће доделити евиденциони број по службеној дужности, на основу расположивих података, односно фактичких околности.

Министар у чијој су надлежности послови енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца пријаве за евиденцију из става 1. овог члана.

Обвезници који поседују лиценцу за обављање енергетске делатности, који нису евидентирани до дана ступања на снагу подзаконског акта из става 5. овог члана, дужни су да поднесу пријаву за евиденцију у року од 30 дана од дана ступања на снагу тог подзаконског акта.

Накнада за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте

Обвезник накнаде

Члан 29.

Обвезник накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте је енергетски субјект који обавља енергетску делатност производње деривата нафте и енергетску делатност трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривима и компримованим природним гасом и има лиценцу за обављање тих делатности у складу са законом којим се уређује енергетика.

Основица

Члан 30.

Основица накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте је количина деривата нафте изражена у јединици мере, и то:

- литар (l) за безоловне моторне бензине, авионске бензине и гасна уља;

– килограм (kg) за течни нафтни гас, млазна горива и уља за ложење.

Висина накнаде

Члан 31.

Висина накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте прописана је у Прилогу 2. Табела 1. овог закона.

Висина накнаде усклађује се са Годишњим програмом обавезних резерви нафте и деривата нафте, у року од 15 дана од дана доношења тог програма.

Усклађене износе накнада из става 2. овог члана доноси Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови енергетике.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 32.

Утврђивање накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте врши се за безоловни моторни бензин, авионски бензин, гасна уља, течни нафтни гас, млазна горива и уља за ложење (у даљем тексту: деривати нафте) који су произведени у Републици Србији, односно који су увезени у Републику Србију.

Утврђивање накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте врши обвезник накнаде приликом стављања деривата нафте у промет на тржиште Републике Србије и/или приликом отпреме горива намењеног снабдевању ваздухоплова на међународним линијама на дан отпреме горива из царинског складишта или на дан спровођења поступка извозног царинења.

Стављањем у промет деривата нафте сматра се:

1) свако отпремање деривата нафте из производног погона од стране произвођача ових производа, осим отпремања из производног погона у царинско складиште утоварено у складу са царинским прописима;

2) свако отпремање деривата нафте из акцизног складишта, осим отпремања у сопствено друго акцизно складиште, односно у царинско складиште, утоварено у складу са царинским прописима;

3) мањак производа у акцизном складишту, осим мањка који се може правдати вишом силом;

4) расход (кало, растур, квар и лом) у акцизном складишту, изнад количине утврђене прописом који доноси Влада.

Изузетно од става 2. овог члана, накнаду утврђује надлежни царински орган, на дан обрачуна увозних дажбина.

Ако обвезник накнаде не обрачуна накнаду, односно не достави надлежном министарству обрачун накнаде на прописаном обрасцу у прописаном року, месечну обавезу утврђује надлежно министарство на основу извештаја достављеног у претходном месецу, односно уколико тај извештај не постоји на основу просечног обрачуна накнаде исказане у достављеним извештајима у претходним периодима.

Износ накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте једнак је производу количине деривата нафте и висине накнаде из члана 31. овог закона.

Члан 33.

Утврђена накнада за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте плаћа се:

1) најкасније последњег дана у месецу за износ накнаде обрачунат за период од 1. до 15. дана у месецу;

2) најкасније до 15. у текућем месецу за претходни месец за износ накнаде обрачунат за период од 16. до краја претходног месеца.

Утврђена накнада при увозу плаћа се у складу са прописима којима се уређује наплата увозних дажбина.

Ако је плаћени износ по месечним обрачунима мањи од износа утврђеног у годишњем обрачуну накнаде, утврђена разлика се плаћа до краја фебруара текуће за претходну календарску годину.

Ако је плаћени износ по месечним обрачунима већи од износа утврђеног у годишњем обрачуну за календарску годину, више плаћени износ урачунава се за плаћање месечне обавезе за наредни период.

Члан 34.

Обрачун утврђене накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте, на прописаном обрасцу, обвезник накнаде доставља министарству у чијој су надлежности послови енергетике, и то:

1) месечни обрачун најкасније до 20. у месецу за претходни месец;

2) годишњи обрачун најкасније до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Обвезник, као прилог уз месечни, односно годишњи обрачун из става 1. овог члана доставља и:

1) месечни, односно годишњи обрачун количина деривата нафте стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеног на територију Републике Србије;

2) извештај о извршеним уплатама за период за који доставља обрачун.

Министар у чијој су надлежности послови енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца месечног и годишњег обрачуна количина деривата нафте стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеног на територију Републике Србије, обрасца месечног и годишњег обрачуна обавезе плаћања накнаде, обрасца извештаја о уплати, као и начин достављања ових образаца.

Ослобођења

Члан 35.

Ослобађа се плаћања накнаде за обавезне резерве нафте и деривата нафте енергетски субјект који има лиценцу за обављање енергетске делатности производње деривата нафте:

1) за промет деривата нафте који се врши са територије Републике Србије ван територије АП Косово и Метохија (у даљем тексту: АПКМ) на територију АПКМ, за време важења Резолуције Савета безбедности Организације Уједињених нација број 1244;

2) за деривате нафте који ће бити употребљени у даљем процесу производње, о чему је енергетски субјект дужан да достави доказ надлежном царинском органу.

Накнада за унапређење енергетске ефикасности

Обвезник накнаде

Члан 36.

Обвезник накнаде за унапређење енергетске ефикасности је енергетски субјект који:

1) обавља енергетске делатности снабдевања електричном енергијом, снабдевања природним гасом и јавног снабдевања природним гасом и има лиценцу за обављање тих делатности у складу са законом којим се уређује енергетика;

2) обавља енергетску делатност производње деривата нафте и трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривима и компримованим природним гасом и има лиценцу за обављање тих делатности у складу са законом којим се уређује енергетика.

Основица

Члан 37.

Основица накнаде за унапређење енергетске ефикасности је испоручена количина енергије и енергената изражена у мерној јединици:

1) литар (l) за безоловне моторне бензине и гасна уља која се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем;

2) килограм (kg) за течни нафтни гас – аутогас и уља за ложење;

3) kWh за електричну енергију;

4) метар кубни (m³) за природни гас сведен на стандардне услове и референтну топлотну вредност.

Висина накнаде

Члан 38.

Висина накнаде за унапређење енергетске ефикасности прописана је у Прилогу 2, Табела 2. овог закона.

Висина накнаде из става 1. овог члана усклађује се једном годишње са Програмом финансирања активности и мера унапређења ефикасног коришћења енергије који се доноси у складу са законом којим се уређује ефикасно коришћење енергије, у року од 15 дана од дана доношења тог програма.

Усклађене износе накнада из става 2. овог члана доноси Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови енергетике.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 39.

Утврђивање накнаде за унапређење енергетске ефикасности за испоручену енергију и/или енергенте крајњем купцу/потрошачу врши обвезник накнаде из члана 36. став 1. тачка 1) овог закона приликом испостављања рачуна за испоручену енергију и/или енергенте крајњем купцу/потрошачу.

Количина испоручене електричне енергије, односно природног гаса који је основица за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, утврђује се на основу читавања потрошње преко мерних уређаја на месту примопредаје, у складу са законом којим се уређује област енергетике.

Количина природног гаса који је основица за обрачун накнаде је испоручена количина природног гаса изражена у m³, сведеног на обрачунску запремину, која се израчунава користећи стандардно стање и топлотну вредност природног гаса за обрачунски период у односу на референтну топлотну вредност природног гаса у складу са прописима којим се уређују услови за испоруку природног гаса, за свако место испоруке природног гаса у обрачунском периоду.

Утврђивање накнаде за унапређење енергетске ефикасности за испоручене деривате нафте врши обвезник накнаде из члана 36. став 1. тачка 2) овог закона приликом стављања у промет деривата нафте.

Стављањем у промет деривата нафте сматра се промет деривата нафте уређен чланом 32. став 3. овог закона.

За деривате нафте који се увозе ради стављања на тржиште у Републици Србији, надлежни царински орган је дужан да утврди обавезу плаћања накнаде при увозу, на дан обрачуна увозних дажбина.

Основица за утврђивање износа накнаде се умањује за количину електричне енергије, откупљену по подстицајној

цени од произвођача који имају статус повлашћеног произвођача електричне енергије, у складу са прописима из области енергетике.

Ако обвезник накнаде не обрачуна накнаду, односно не достави надлежном министарству обрачун накнаде на прописаном обрасцу у прописаном року, месечну обавезу утврђује надлежно министарство на основу извештаја достављеног у претходном месецу, односно уколико тај извештај не постоји на основу просечног обрачуна накнаде исказане у достављеним извештајима у претходним периодима.

Накнада за унапређење енергетске ефикасности утврђује се као производ количине енергената/енергије испоручене крајњим купцима и висине накнаде из члана 38. овог закона.

Члан 40.

Утврђена накнада за унапређење енергетске ефикасности плаћа се најкасније последњег дана у месецу за претходни месец.

Изузетно од става 1. овог члана утврђена накнада за унапређење енергетске ефикасности при увозу деривата нафте плаћа се у складу са прописима којима се уређује наплата увозних дажбина.

Ако је плаћени износ накнаде по месечним обрачунима мањи од износа утврђеног у годишњем обрачуну накнаде, утврђена разлика се плаћа до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Ако је плаћени износ накнаде по месечним обрачунима већи од износа утврђеног у годишњем обрачуну, више плаћени износ урачунава се за плаћање месечне обавезе за наредни период.

Члан 41.

Обрачун утврђене накнаде за унапређење енергетске ефикасности на прописаном обрасцу, обвезник накнаде доставља министарству у чијој су надлежности послови енергетике, и то:

- 1) месечни обрачун најкасније до 20. у месецу за претходни месец;
- 2) годишњи обрачун најкасније до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Обвезник, као прилог уз месечни, односно годишњи обрачун из става 1. овог члана доставља:

- 1) месечни, односно годишњи обрачун количина енергије, односно енергената испоручених потрошачима или стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезених на територију Републике Србије;
- 2) извештај о извршеним уплатама за период за који доставља обрачун.

Министар у чијој су надлежности послови енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца месечног и годишњег обрачуна количина енергије/енергената испоручених потрошачима или стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезених на територију Републике Србије, обрасца месечног и годишњег обрачуна обавезе плаћања накнаде, обрасца извештаја о уплати, као и начин достављања ових образаца.

Припадност прихода

Члан 42.

Приходи остварени од накнада из члана 27. овог закона припадају буџету Републике Србије.

VI. НАКНАДА ЗА ПРОМЕНУ НАМЕНЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Обвезник

Члан 43.

Обвезник накнаде за промену намене пољопривредног земљишта је лице на чији захтев се врши промена намене пољопривредног земљишта у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, односно лице које је извршило промену намене пољопривредног земљишта без претходно плаћене накнаде за промену намене.

Захтев за промену намене пољопривредног земљишта може поднети власник, односно корисник пољопривредног земљишта којем је посебним актом јединице локалне самоуправе планирана друга намена, а које се до привођења планираној намени користи за пољопривредну производњу.

Пољопривредно земљиште је земљиште у смислу закона којим се уређује пољопривредно земљиште као и услови његовог коришћења.

Основица

Члан 44.

Основица за промену намене пољопривредног земљишта једнака је основици за порез на имовину тог земљишта у години која претходи години у којој је поднет захтев за промену намене земљишта.

Основица за промену намене пољопривредног земљишта за које није утврђен порез на имовину у години која претходи години у којој се мења намена, односно основица за пољопривредно земљиште које је ослобођено плаћања пореза на имовину утврђује се на основу просечне цене квадратног метра пољопривредног земљишта у одговарајућој, односно граничној зони, одређене актом јединице локалне самоуправе за потребе утврђивања пореза на имовину.

Уколико је утврђена просечна цена квадратног метра пољопривредног земљишта у више граничних зона примениће се цена квадратног метра која је најповољнија за обвезника.

Уколико није утврђена просечна цена у зони нити граничним зонама, вредност земљишта утврђује овлашћени судски вештак за послове пољопривреде, у складу са прописом којим се уређује поступак експропријације.

Висина накнаде

Члан 45.

Висина накнаде за промену намене пољопривредног земљишта утврђује се применом стопе од 50% на основицу.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 46.

Утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта врши решењем општинска, односно градска управа на чијој територији се налази пољопривредно земљиште, на захтев власника, односно корисника земљишта или по налогу пољопривредног инспектора.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се:

- 1) доказ о власништву, односно праву коришћења пољопривредног земљишта;
- 2) копија плана катастарске парцеле;
- 3) извод из одговарајућег планског документа о намени катастарске парцеле;
- 4) сагласност министарства у чијој су надлежности послови пољопривреде за промену намене пољопривредног земљишта у случајевима у којима се намена пољопривредног земљишта мења ради:

(1) пошумљавања пољопривредног земљишта;

(2) експлоатације минералних сировина (глине, шљунка, песка, тресета, камена и др.), и/или извођења радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке и других материја на пољопривредном земљишту на одређено време;

5) доказ о плаћеној републичкој административној такси.

У случају када је пољопривредном земљишту планским документом промењена намена у грађевинско, до привођења земљишта намени може се користити за пољопривредну производњу, а обвезник накнаде је дужан да плати накнаду за промену намене пољопривредног земљишта пре издавања грађевинске дозволе.

Утврђену обавезу из става 1. овог члана обвезник накнаде дужан је да плати у року од 15 дана од дана достављања решења.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови пољопривреде у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба на решење не одлаже извршење решења.

Ослобођења

Члан 47.

Накнада за промену намене пољопривредног земљишта не плаћа се у случају:

1) градње или реконструкције породичне стамбене зграде пољопривредног домаћинства у циљу побољшања услова становања чланова тог домаћинства или у случају природног раздвајања пољопривредног домаћинства највише до 200 m² стамбеног простора;

2) изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње, а власнику је пољопривреда основна делатност и ако не поседује друго одговарајуће пољопривредно земљиште;

3) промене намене, односно врсте земљишта из пољопривредног у грађевинско извршене на основу закона, планског документа или одлуке надлежног органа до 15. јула 1992. године, односно до дана ступања на снагу Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, број 49/92);

4) одређивања локације за гробље или проширење гробља;

5) изградње објеката који служе за одбрану од поплава, за одводњавање и наводњавање земљишта или за уређење бујица;

6) регулације водотока у функцији уређења пољопривредног земљишта;

7) изградње и проширења пољских путева који доприносе рационалном коришћењу пољопривредног земљишта;

8) пошумљавања пољопривредног земљишта када је пољопривредном основном или пројектом рекултивације утврђено да ће се то земљиште рационалније користити ако се пошуми, без обзира на класу, по претходно прибављеној сагласности министарства у чијој су надлежности послови пољопривреде;

9) подизања пољозаштитних појасева;

10) изградње објеката који су актом Владе проглашени објектима од значаја за Републику Србију, као и за изградњу објеката јавне намене у складу са програмом уређивања грађевинског земљишта када је обвезник плаћања Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као и јавна предузећа чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Економски објекти су објекти који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу закона којим се уређује пољопривредно земљиште.

Испуњеност услова за ослобођење од плаћања накнаде из става 1. овог члана, на захтев власника, односно корисника пољопривредног земљишта, решењем утврђује општинска, односно градска управа.

Уз захтев из става 3. овог члана, обвезник накнаде подноси следећу документацију:

1) доказ о власништву или праву коришћења пољопривредног земљишта;

2) копију плана катастарске парцеле;

3) извод из одговарајућег планског документа о намени катастарске парцеле;

4) сагласност министарства у чијој су надлежности послови пољопривреде за промену намене пољопривредног

земљишта;

5) податак о површини за коју се врши промена намене и идејни пројекат објекта у случају изградње објекта;

6) податке о условима становања и члановима породичног домаћинства у случају изградње породичног стамбеног објекта из става 1. тачка 1) овог члана;

7) копију планског документа или одлуке надлежног органа у случају када је промена намене извршена до дана ступања на снагу Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, број 49/92);

8) доказ надлежног органа о идентификацији парцеле у случају из тачке 7) овог става;

9) доказ о плаћеној републичкој административној такси.

На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови пољопривреде.

Жалба на решење не одлаже извршење решења.

Припадност прихода

Члан 48.

Приходи од накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у висини од 60% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште чија се намена мења.

VII. НАКНАДЕ ЗА ПРОМЕНУ НАМЕНЕ И КОРИШЋЕЊЕ ШУМА И ШУМСКОГ ЗЕМЉИШТА

Врсте Накнада

Члан 49.

Накнаде за промену намене и коришћење шума и шумског земљишта су:

1) накнада за промену намене шума и шумског земљишта;

2) накнаде за коришћење шума и шумског земљишта.

Шума и шумско земљиште су шума и земљиште у смислу закона којим се уређују шуме.

Накнада за промену намене шума и шумског земљишта

Обвезник накнаде

Члан 50.

Обвезник накнаде за промену намене шума и шумског земљишта је корисник или сопственик шума и шумског земљишта на чији захтев се врши промена намене шума и шумског земљишта.

Основица

Члан 51.

Основица накнаде за промену намене шума и шумског земљишта је вредност шуме и шумског земљишта чија се намена мења утврђена у складу са законом којим се уређује поступак експропријације.

Вредност шуме и шумског земљишта из става 1. овог члана утврђује стручна служба корисника или сопственика шума, односно овлашћени судски вештак за послове шумарства, у складу са прописом којим се уређује поступак експропријације.

Висина накнаде

Члан 52.

Висина накнаде за промену намене шума и шумског земљишта једнака је петострукој вредности основице.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 53.

Накнаду за промену намене шуме и шумског земљишта утврђује решењем министарство у чијој су надлежности послови шумарства, на основу захтева заинтересованог лица.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се до дана отпочињања крчења шуме, наведеног у решењу.

Дан отпочињања крчења шуме је датум који је корисник, односно сопственик шума и шумског земљишта коме је одобрена промена намене шума и шумског земљишта, навео у захтеву за утврђивање накнаде за промену намене шуме и шумског земљишта као датум отпочињања крчења шуме.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 54.

Накнада за промену намене шума и шумског земљишта не плаћа се:

- 1) ради изградње објеката за заштиту људи и материјалних добара од елементарних непогода и одбране земље, у складу са прописима који уређују изградњу тих објеката;
- 2) у поступку комасације и арондације пољопривредног земљишта и шума;
- 3) ради изградње економских или стамбених објеката сопственика шума на површини до 10 ари;
- 4) за земљиште у својини сопственика површине до 50 ари, које се у службеној евиденцији води као шума или шумско земљиште, а користи се за пољопривредну производњу, коме је одобрена промена намене решењем министарства у чијој су надлежности послови шумарства;
- 5) приликом изградње објеката од значаја за Републику Србију, као и за изградњу објеката јавне намене у складу са програмом уређивања грађевинског земљишта када је обвезник плаћања Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као и јавна предузећа чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Припадност прихода

Члан 55.

Приходи остварени од накнаде за промену намене шума и шумског земљишта припадају буџету Републике Србије, осим прихода остварених од накнаде за промену намене шума и шумског земљишта на територији аутономне покрајине који припадају буџету аутономне покрајине.

Накнаде за коришћење шума и шумског земљишта

Члан 56.

Накнаде за коришћење шума и шумског земљишта су:

- 1) накнада за коришћење дрвета;
- 2) накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене.

Накнада за коришћење дрвета

Обвезник накнаде

Члан 57.

Обвезник накнаде за коришћење дрвета је корисник, односно сопственик шума и шумског земљишта. Корисник шума, односно сопственик шума је лице у смислу закона којим се уређују шуме.

Основица

Члан 58.

Основица за обрачун накнаде за коришћење дрвета је вредност дрвних сортимената, према ценовнику корисника шума на шумском камионском путу, на који сагласност даје Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине.

Вредност дрвних сортимената за кориснике, односно сопственике шума, осим физичких лица, обрачунава се на основу количине посечених дрвних сортимената.

Вредност дрвних сортимената за сопственике шума – физичка лица обрачунава се на основу количине дозначених дрвних сортимената.

Шумски камионски пут је објекат (пут, односно влака) изграђен првенствено ради обављања послова газдовања шумама.

Дозначени дрвни сортименти, представљају количину дрвета после извршеног одабирања, обележавања дозначним жигом и евидентирања стабала за сечу од стране овлашћеног лица, у смислу закона којим се уређују шуме.

Висина накнаде

Члан 59.

Накнада за коришћење дрвета утврђује се применом стопе од 3% на основуцу.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 60.

Накнаду за коришћење дрвета обрачунава обвезник накнаде за месечни период, на прописаном обрасцу, који доставља министарству у чијој су надлежности послови шумарства у року од 15 дана по истеку месеца за који се утврђује.

Обрачуната обавеза из става 1. овог члана плаћа се до 15. у месецу за претходни месец.

Обвезник накнаде је дужан да води евиденцију о дрвним сортиментима које користи.

Министар у чијој су надлежности послови шумарства ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Изузетно од става 1. овог члана, ако је сопственик шума физичко лице, обавеза плаћања накнаде утврђује се у поступку дознаке (обележавања стабала за сечу), на дозначном листу, од стране лица које има овлашћење за обављање дознаке у складу са законом којим се уређују шуме.

Обавеза из става 5. овог члана плаћа се пре сече.

Ослобођење

Члан 61.

Накнада за коришћење дрвета не плаћа се за дрвне сортименте са површина на којима се врши санација штете у складу са санационим планом.

Припадност прихода

Члан 62.

Приходи остварени од накнаде за коришћење дрвета у висини од 70% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 30% припадају буџету јединице локалне самоуправе, осим прихода остварених на територији аутономне покрајине који у висини од 70% припадају буџету аутономне покрајине, а у висини од 30% припадају буџету јединице локалне самоуправе, која се налази на територији аутономне покрајине.

Накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене

Обвезник накнаде

Члан 63.

Обвезник накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене је лице којем је корисник шума и шумског земљишта шумско земљиште дао на коришћење у нешумске намене.

Под коришћењем шумског земљишта у државној својини у нешумске намене подразумева се коришћење шумског земљишта за намене које нису у функцији газдовања шумама у складу са планским документима, а које су разврстане према сродности коришћења шумског земљишта, за:

- 1) геолошка истраживања, експлоатацију минералних сировина и минералне, полу-минерализоване и изворске воде;
- 2) постављање подземних и надземних објеката и водова комуналне и енергетске инфраструктуре, као и инфраструктуре за електронске комуникације;
- 3) постављање објеката за обављање делатности, односно на други начин коришћење шумског земљишта у сврху обављања делатности;
- 4) постављање објеката и коришћење земљишта за сопствене потребе физичких лица (викенд куће и окућнице које нису зидане и немају темељ);
- 5) привез пловних објеката;
- 6) коришћење шумских путева.

Обвезнику накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене не може се наплаћивати и закупнина за то шумско земљиште у државној својини.

Основица

Члан 64.

Основица накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене је:

- 1) површина земљишта изражена у метрима квадратним (m^2) за намене из члана 63. став 2. тач. 1), 2) и 4) овог закона;
- 2) површина земљишта изражена у метрима квадратним (m^2), односно дужина изражена у m за намене из члана 63. став 2. тачка 3) овог закона;
- 3) број привеза за намене из члана 63. став 2. тачка 5) овог закона;
- 4) запремина изражена у метрима кубним (m^3), маса изражена у тонама (t), односно број возила за намене из члана 63. став 2. тачка 6) овог закона.

Висина накнаде

Члан 65.

Висине накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене, по појединачној намени коришћења, утврђене су у Прилогу 3, у Табелама 1. до 6. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 66.

Накнаду за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене утврђује решењем корисник шума и шумског земљишта.

Накнаде за намене из члана 63. став 2. тач. 1), 2), 4) и 5) овог закона утврђују се за календарску годину, а плаћање се врши аконтационо, у једнаким месечним ратама, до 15. у месецу за претходни месец и коначно по истеку године, уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године мањи од износа утврђеног у коначном обрачуну за ту календарску годину, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа обавезе утврђене у коначном обрачуну накнаде за ту календарску годину, више плаћени износ се користи за плаћање аконтација за наредни период.

До доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник је дужан да плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину у року из става 2. овог члана.

Након доношења решења о утврђивању накнаде из става 2. овог члана за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 2. овог члана за текућу годину.

Обвезницима који први пут започињу коришћење земљишта за намене из члана 63. став 2. овог закона, аконтациона обавеза се утврђује решењем у року од 15 дана од дана закључивања уговора о коришћењу земљишта, сразмерно времену коришћења а плаћање утврђене обавезе врши се у року од 15 дана по истеку месеца.

Накнаде за намене из члана 63. став 2. тачка 3) овог закона утврђују се за календарску годину, односно месечни период, односно на дневном нивоу у зависности од појединачне намене коришћења наведене у Прилогу 3. овог закона.

Накнаде из члана 63. став 2. тачка б) овог закона за коришћење шумских саобраћајница и шумског земљишта за одржавање трка и сличних манифестација, чија је висина одређена на дневном нивоу, утврђују се решењем и утврђена накнада плаћа пре отпочињања коришћења.

Корисник шума и шумског земљишта је дужан да води евиденцију о коришћењу шумског земљишта у државној својини у нешумске намене и утврђеној накнади на прописаном обрасцу, који доставља министарству у чијој су надлежности послови шумарства, односно надлежном органу аутономне покрајине у року од 15 дана по истеку месеца.

Министар у чијој су надлежности послови шумарства ближе прописује садржину обрасца из става 9. овог члана.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови пољопривреде, водопривреде и шумарства у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба из става 11. овог члана не одлаже извршење решења.

Ослобођења

Члан 67.

Накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене не плаћа се за коришћење шумског земљишта у државној својини за:

- 1) постављање и коришћење привремених објеката за пчеларство;
- 2) постављање и коришћење објеката за пречишћавање вода;
- 3) испитивање противградних ракета;
- 4) постављање и коришћење привремених објеката за сточарску и пољопривредну производњу на земљишту које се налази изнад 500 m надморске висине;
- 5) постављање и коришћење торова за стоку, пашарење и жирење;
- 6) постављање и коришћење репроцентара за узгој дивљачи;
- 7) пољопривредну производњу,
- 8) за фотографисање ретких врста и снимање звучних ефеката.

Припадност прихода

Члан 68.

Приходи остварени од накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене из члана 63. тач. 1) до 5) овог закона у висини од 80% припадају и уплаћују се на рачун корисника шума и шумског земљишта а у висини од 20% буџету Републике Србије, односно буџету аутономне покрајине ако се шумско земљиште налази на територији аутономне покрајине.

Приходи остварени од накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене из члана 63. тачка б) овог закона припадају и уплаћују се на рачун корисника шума и шумског земљишта.

VIII. НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЛОВОСТАЈЕМ ЗАШТИЂЕНИХ ВРСТА ДИВЉАЧИ

Обвезник накнаде

Члан 69.

Обвезник накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи је корисник ловишта.

Ловостајем заштићене врсте дивљачи су врсте дивљачи које се заштићују забраном лова у одређеном периоду ловне године у складу са прописима којима се уређују дивљач и ловство.

Корисник ловишта је правно лице које испуњава услове за спровођење ловног газдовања, у смислу закона којим се уређују дивљач и ловство.

Ловна година из става 2. овог члана је период од 1. априла текуће године до 31. марта следеће године.

Основица

Члан 70.

Основица накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи је вредност планираног одстрела ловостајем заштићених врста дивљачи, осим вредности планираног одстрела фазана, за текућу ловну годину утврђена у складу са законом којим се уређују дивљач и ловство.

Вредност планираног одстрела утврђује се према ценовнику који прописује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови ловства.

Вредност планираног одстрела из става 2. овог члана утврђује се до краја фебруара, за наредну ловну годину.

Висина накнаде

Члан 71.

Висина накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи утврђује се применом стопе од 10% на основицу.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 72.

Обвезник накнаде дужан је да министарству у чијој су надлежности послови ловства достави обрачунату накнаду за коришћење ловостајем заштићених врста за наредну ловну годину, на прописаном обрасцу, најкасније до 1. априла текуће ловне године.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана у износу од 30% плаћа се најкасније до 15. априла текуће ловне године, а износ од 70% утврђене обавезе плаћа се најкасније до 31. децембра текуће ловне године.

Образац из става 1. овог члана прописује министар у чијој су надлежности послови ловства у складу са прописима којима се уређују дивљач и ловство.

Припадност прихода

Члан 73.

Приходи остварени од накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи припадају буџету Републике Србије.

Ако су приходи од накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи остварени на територији аутономне покрајине у висини од 30% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 70% припадају буџету аутономне покрајине.

IX. НАКНАДЕ ЗА ВОДЕ

Врсте накнада

Члан 74.

Накнаде за воде су:

- 1) накнада за коришћење вода;
- 2) накнада за извађени речни нанос;
- 3) накнада за одводњавање;
- 4) накнада за коришћење водних објеката и система;
- 5) накнада за испуштене воде.

Појмови воде, речни нанос, водни објекти и системи и реципијент имају значење утврђено законом којим се уређују воде.

Накнада за коришћење вода

Обвезник накнаде

Члан 75.

Обвезник накнаде за коришћење вода је лице које:

- 1) воду захваћену из површинских и подземних вода користи за пиће, наводњавање, погонске, технолошке, комуналне и друге сличне намене;
- 2) користи термалне воде на подручју које се не сматра бањом, као и лице које користи термалне воде на подручју које се сматра бањом, а није обвезник накнаде за природни лековити фактор;
- 3) користи воду за узгој риба у рибњацима;
- 4) врши снабдевање водом за пиће системом јавног водовода;
- 5) захвата воду ради флаширања, односно захвата воду ради коришћења у финалном производу;
- 6) користи воду за производњу електричне енергије за продају или за сопствене потребе.

Основица

Члан 76.

Основица накнаде за коришћење вода је:

- 1) за намене из члана 75. тач. 1)–4) овог закона:
 - (1) количина захваћене, односно испоручене воде изражена у метрима кубним (m^3), када постоје уређаји за мерење количине захваћене, односно испоручене воде;
 - (2) пројектовани капацитет захваћене воде на водозахвату изражен у метрима кубним (m^3), када не постоје уређаји за мерење количине захваћене воде;
 - (3) површина пољопривредног земљишта које се наводњава, изражена у хектарима (ha), када не постоји могућност мерења количине испоручене воде;
 - (4) површина топоводних рибњака и рибњака за спортски риболов изражена у хектарима (ha), када не постоји могућност мерења количине захваћене, односно испоручене воде;
- 2) за намене из члана 75. тачка 5) овог закона количина продате флаширане воде изражена у литрима (l), односно количина воде у производу изражена у литрима (l);
- 3) за намене из члана 75. тачка 6) овог закона количина произведене електричне енергије на прагу хидроелектране или термоелектране изражена у киловат часовима (kWh).

Висина накнаде

Члан 77.

Висина накнаде за коришћење вода, према квалитету воде и намени, прописана је у Прилогу 4, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 78.

Накнаду за коришћење вода утврђује министарство у чијој су надлежности послови водопривреде, односно надлежни орган аутономне покрајине за територију аутономне покрајине решењем, за календарску годину.

Утврђена накнада из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, у једнаким месечним ратама, до 15. у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада урачунава се као аконтација за наредни период.

До доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник је дужан да плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину у року из става 2. овог члана.

Након доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Лице које у току године отпочне први пут да користи воду, дужно је да органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, у року од 15 дана рачунајући од дана почетка коришћења воде достави на прописаном обрасцу податке од значаја за утврђивање месечне аконтације накнаде (податке о процењеној количини захваћене, односно испоручене воде, односно продате флаширане воде, површини рибњака, количини произведене електричне енергије, односно снази постројења и друге податке).

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Обвезник је дужан да, органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, достави податке о захваћеној количини воде у претходној години, уколико има уређај за мерење, односно други податак који представља основицу за утврђивање накнаде за коришћење вода, до 20. јануара текуће године, на прописаном обрасцу.

Министар у чијој су надлежности послови водопривреде ближе прописује садржину и изглед образаца из ст. 6. и 8. овог члана.

Ослобођења

Члан 79.

Накнада за коришћење вода не плаћа се за опште коришћење вода.

Опште коришћење вода из става 1. овог члана подразумева коришћење вода без претходног третмана, односно без употребе посебних уређаја (пумпе, натеге и друго) или изградње водних објеката, и то за пиће и санитарно-хигијенске потребе, напајање стоке у домаћинству, рекреацију, укључујући и купање, гашење пожара и пловидбу.

Накнада за извађени речни нанос

Обвезник накнаде

Члан 80.

Обвезник накнаде за извађени речни нанос је правно лице, односно предузетник који врши вађење речног наноса из лежишта на водном земљишту и на подручјима угроженим ерозијом.

Основица

Члан 81.

Основица накнаде за извађени речни нанос је количина извађеног речног наноса изражена у метрима кубним (m³).

Висина накнаде

Члан 82.

Висина накнаде за извађени речни нанос, према врсти позајмишта, по метру кубном (m³) прописана је у Прилогу 4, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 83.

Накнаду за извађени речни нанос утврђује министарство у чијој су надлежности послови водопривреде, односно надлежни орган аутономне покрајине за територију аутономне покрајине решењем за месечни период.

Правно лице, односно предузетник који врши вађење речног наноса дужан је да податке о локацији, врсти и количини извађеног речног наноса и начину вађења речног наноса доставља министарству у чијој су надлежности послови водопривреде, а на територији аутономне покрајине надлежном органу аутономне покрајине и јавном водопривредном предузећу, на прописаном обрасцу, најкасније до 5. у месецу за претходни месец.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар у чијој су надлежности послови водопривреде ближе прописује садржину и изглед обрасца из става 2. овог члана.

Ослобођења

Члан 84.

Накнада за извађени речни нанос не плаћа се за количине извађеног речног наноса који се користи за изградњу и одржавање водних објеката за уређење водотока и заштиту од штетног дејства вода, које врши јавно водопривредно предузеће, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Накнада за одводњавање

Обвезник накнаде

Члан 85.

Обвезник накнаде за одводњавање је власник, односно корисник земљишта и објеката на мелиорационом подручју одређеном у складу са законом којим се уређују воде, и то:

- 1) пољопривредног земљишта осим трстика и мочваре, необраслог шумског земљишта и грађевинског земљишта;
- 2) објекта, односно простора намењеног за обављање делатности, изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације;
- 3) стамбеног објекта, изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације;
- 4) саобраћајне инфраструктуре (јавних и некатегорисаних путева, железничке инфраструктуре, лука, пристаништа,

аеродрома и друго), изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације;

5) добара у општој употреби (паркови, тргови, улице и друго), изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације.

Корисником из става 1. овог члана сматра се:

- 1) закупац, држалац и корисник непокретности у јавној својини по основу уговора;
- 2) закупац стамбеног и другог објекта, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) корисник непокретности у јавној својини, у складу са законом којим се уређује јавна својина (ималац права коришћења, јавно предузеће или друштво капитала као корисник непокретности на основу посебног закона, оснивачког акта или уговора);
- 4) ималац права коришћења грађевинског земљишта, у складу са законом којим се уређује режим грађевинског земљишта;
- 5) држалац непокретности у јавној својини, без правног основа.

Основица

Члан 86.

Основица накнаде за одводњавање је:

- 1) за пољопривредно земљиште, осим трстика и мочваре – површина земљишта изражена у хектарима (ha);
- 2) за необрасло шумско земљиште – површина земљишта изражена у хектарима (ha);
- 3) за грађевинско земљиште, осим земљишта под стамбеним и објектом намењеним за обављање делатности – површина грађевинског земљишта изражена у хектарима (ha);
- 4) за објекте саобраћајне инфраструктуре и друга добра у општој употреби – површина земљишта изражена у хектарима (ha) објеката саобраћајне инфраструктуре и других добара у општој употреби;
- 5) за грађевинско земљиште под стамбеним објектом и објектом намењеним за обављање делатности – површина земљишта изражена у метрима квадратним (m²) тог земљишта.

Висина накнаде

Члан 87.

Висина накнада за одводњавање пољопривредног земљишта, осим трстика и мочваре, необраслог шумског земљишта и грађевинског земљишта, према мелиорационом подручју, класи и култури пољопривредног земљишта, осим трстика и мочваре, прописана је у Прилогу 4, Табелама 3. до 7. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 88.

Накнаду за одводњавање утврђује јавно водопривредно предузеће у чијој надлежности је управљање системима за одводњавање у јавној својини решењем, на годишњем нивоу.

Послове из става 1. овог члана надлежно јавно водопривредно предузеће врши као поверене.

Надлежна служба за катастар непокретности дужна је да јавном водопривредном предузећу из става 1. овог члана, доставља, на његов захтев, без накнаде, ажуриране податке о земљишту и власницима, односно корисницима земљишта и других непокретности из члана 85. став 1. тач. 1–4) овог закона, ради утврђивања обавезе плаћања накнаде за одводњавање.

Министарство у чијој је надлежности закључивање уговора о закупу пољопривредног земљишта у јавној својини Републике Србије и орган који обавља послове утврђивања и обрачунавања пореза на имовину у јединици локалне самоуправе дужни су да надлежном јавном водопривредном предузећу из става 1. овог члана достављају, на његов захтев, без накнаде, податке о закупљеном пољопривредном земљишту, односно стамбеном и пословном објекту, као и податке о власницима, односно корисницима тих непокретности ради утврђивања обавезе плаћања накнаде за одводњавање.

Правно лице које на територији општине/града обавља комуналну делатност пречишћавања и одвођења атмосферских и отпадних вода дужно је да, ради утврђивања обавезе плаћања накнаде за одводњавање, јавном водопривредном предузећу из става 1. овог члана доставља, на његов захтев, без накнаде, ажуриране податке о катастарским општинама на којима је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације.

Утврђену накнаду из става 1. овог члана правно лице плаћа аконтационо, у једнаким месечним ратама, до 15. у месецу за претходни месец, а физичко лице у једнаким тромесечним ратама, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, физичко лице плаћа аконтацију у висини тромесечне обавезе из претходне године, а правно лице у висини обавезе за последњи месец претходне године.

Ако је износ плаћених аконтација у току године мањи од износа накнаде утврђене решењем за текућу годину, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења.

Ако је обвезник аконтативно платио више него што је обавезан да плати према обавези утврђеној решењем за текућу годину више плаћена накнада се урачунава као аконтација накнаде за наредну годину.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови водопривреде, а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове водопривреде аутономне покрајине, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Ослобођења

Члан 89.

Накнада за одводњавање не плаћа се за грађевинско земљиште под пословним и стамбеним објектима, ако се плаћа накнада за одводњавање за пословни, односно стамбени објекат.

Ако је проглашена ванредна ситуација, Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови водопривреде може донети акт којим се обвезник из члана 85. став 1. тачка 1) овог закона ослобађа обавезе плаћања накнаде за одводњавање.

Накнада за коришћење водних објеката и система у јавној својини

Обвезник накнаде

Члан 90.

Обвезник накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини је:

1) власник, односно корисник пољопривредног и шумског земљишта, индустријских и других објеката које водне објекте и системе у јавној својини користи за наводњавање, снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника, као и за друге потребе;

2) лице које водне објекте и системе у јавној својини користи за одвођење отпадних вода из индустријских и других објеката, као и за друге намене.

Основица

Члан 91.

Основица накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини за наводњавање, снабдевање водом становништва, индустрије, рибњака и других корисника је:

1) инсталисани капацитет:

(1) за снабдевање водом становништва и индустрије изражен у литрима у секунди (l/s);

(2) за наводњавање и снабдевање водом рибњака и других корисника изражен у хектарима (ha);

2) ангажовани капацитет:

(1) ако постоји уређај за мерење количине испоручене воде изражен у метрима кубним (m³);

(2) ако не постоји уређај за мерење количине испоручене воде за снабдевање становништва и индустрије максимална количина воде коју може захватити својим инсталисаним капацитетом изражена у метрима кубним (m³);

(3) ако не постоји уређај за мерење количине испоручене воде за наводњавање и за снабдевање водом рибњака и других корисника површина изражена у хектарима (ha).

Основица накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини за узгој риба и за спортски риболов у акумулацијама и каналима је површина водног огледала изражена у хектарима (ha).

Ако се вода за намене из става 1. овог члана испоручује преко црпне станице високог притиска основица накнаде је инсталисани капацитет те црпне станице изражен у литрима у секунди (l/s).

Основица накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини за одвођење отпадних вода из индустријских и других објеката је:

1) ако постоји уређај за мерење количине испуштене отпадне воде количина испуштене отпадне воде изражена у метрима кубним (m³);

2) ако не постоји уређај за мерење количине испуштене отпадне воде:

(1) количина захваћене воде изражена у метрима кубним (m³);

(2) максимални инсталисани водозахватни капацитет, ако не постоји уређај за мерење количине захваћене воде.

Висина накнаде

Члан 92.

Висина накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини, и то за коришћење:

1) водних објеката мелиорационих система за снабдевање водом становништва, индустрије и рибњака, укључујући и накнаду за коришћење црпне станице високог притиска за испоруку воде, прописана је у Прилогу 4, Табелама 8. и 9. овог закона;

2) водних објеката мелиорационих система за наводњавање, укључујући и накнаду за коришћење црпне станице високог притиска за испоруку воде, прописана је у Прилогу 4, Табелама 10. и 11. овог закона;

3) водних објеката (акумулација и канала) за узгој риба прописана је у Прилогу 4, Табели 12. овог закона;

4) водних објеката мелиорационих система за одвођење отпадних вода прописана је у Прилогу 4, Табели 13. овог закона;

5) водних објеката мелиорационих система и других водних објеката за одвођење отпадних вода на територији АП Војводина, прописана је у Прилогу 4, Табелама 14. и 15. овог закона;

б) водних објеката Хидросистема „Дунав–Тиса–Дунав“ за снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника и за наводњавање прописана је у Прилогу 4, Табелама 16. и 17. овог закона;

7) објеката регионалних система за наводњавање и других водних објеката на територији АП Војводине за снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника и за узгој риба прописана је у Прилогу 4, Табелама 18, 19. и 20. овог закона.

Уколико водни објекти мелиорационих система за снабдевање водом становништва, индустрије и рибњака, водни објекти мелиорационих система за наводњавање и водни објекти регионалних система за наводњавање и други водни објекти захватају воду из Хидросистема „Дунав–Тиса–Дунав“ обвезник плаћа и накнаду за коришћење објеката Хидросистема „Дунав–Тиса–Дунав“, у висини утврђеној овим законом.

Уколико се обвезнику накнаде вода испоручује преко црпне станице високог притиска обвезник плаћа и накнаду за коришћење црпне станице високог притиска, у висини утврђеној овим законом.

Министар у чијој су надлежности послови водопривреде утврђује методологију за обрачун накнада за коришћење водних објеката и система за одвођење отпадних вода и за негативан утицај непречишћених вода изражених преко органских материја и укупног азота и фосфора.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 93.

Накнаду за коришћење водних објеката и система у јавној својини утврђује решењем јавно водопривредно предузеће у чијој су надлежности управљање тим водним објектима и системима, за календарску годину.

Послове из става 1. овог члана надлежно јавно водопривредно предузеће врши као поверене.

Утврђена накнада из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, у једнаким месечним ратама, до 15. у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 3. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 3. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада за коришћење водних објеката и система урачунава се као аконтација накнаде за наредни период.

До доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник је дужан да плаћа аконтацију у висини месечне накнаде за претходну годину у року из става 3. овог члана.

Након доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Лице које у току године отпочне први пут да користи водне објекте и водне системе, дужно је да јавном водопривредном предузећу из става 1. овог члана, у року од 15 дана рачунајући од дана почетка коришћења водног објекта и водног система, достави на прописаном обрасцу податке од значаја за утврђивање месечне аконтације накнаде за коришћење водних објеката и система.

Обвезник је дужан да органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана достави податке о количини захваћене, односно испуштене воде у претходној години, уколико има уређај за мерење, односно други податак који представља основицу за утврђивање накнаде за коришћење водних објеката и система, до 20. јануара текуће године, на прописаном обрасцу.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови водопривреде, а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове водопривреде аутономне покрајине, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Министар у чијој су надлежности послови водопривреде ближе прописује садржину и изглед обрасца из ст. 7. и 8. овог члана.

Накнада за испуштену воду

Обвезник накнаде

Члан 94.

Обвезник накнаде за испуштену воду је лице које непосредно или посредно:

- 1) испушта отпадне воде у сопствену канализацију, водоток, канал, језеро, акумулацију и слично;
- 2) врши сакупљање, одвођење и пречишћавање отпадних и атмосферских вода системом јавне канализације;
- 3) производи електричну енергију у термоелектранама са отвореним – проточним системом за хлађење.

Основица

Члан 95.

Основица накнаде за испуштену воду је количина испуштене воде изражена у метрима кубним (m³).

Изузетно од става 1. овог члана, ако обвезник накнаде за испуштену воду из члана 94. тачка 3) овог закона нема мерне уређаје за мерење количине испуштене воде, основица за обрачун накнаде је произведена електрична енергија

изражена у киловат-сатима (kWh).

Висина накнаде

Члан 96.

Висина накнаде за испуштenu воду, у зависности од врсте испуштене отпадне воде у реципијент или јавну канализацију прописана је у Прилогу 4. Табела 21. овог закона.

Висина накнаде из става 1. овог члана повећава се у случају да је реципијент заштићена област, и то:

- 1) за 50% када је реципијент зона санитарне заштите изворишта;
- 2) за 25% када је реципијент водно тело намењено рекреацији.

Начин утврђивања и плаћања накнаде

Члан 97.

Накнаду за испуштenu воду утврђује министарство у чијој су надлежности послови водопривреде, односно надлежни орган аутономне покрајине за територију аутономне покрајине решењем, за календарску годину.

Утврђена накнада из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, у једнаким месечним ратама, до 15. у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада урачунава се као аконтација за наредни период.

До доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник је дужан да плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину у року из става 2. овог члана.

Након доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Лице које у току године отпочне први пут да испушта воде, дужно је да органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, у року од 15 дана рачунајући од дана почетка испуштања воде достави на прописаном обрасцу податке од значаја за утврђивање месечне аконтације накнаде.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Обвезник је дужан да органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана достави податке о испуштеној количини воде у претходној години, уколико има уређај за мерење, односно други податак који представља основицу за утврђивање накнаде за испуштenu воду, до 20. јануара текуће године, на прописаном обрасцу.

Министар у чијој су надлежности послови водопривреде ближе прописује садржину и изглед образаца из ст. 6. и 8. овог члана.

Припадност прихода

Члан 98.

Приходи остварени од накнада за воде из члана 74. овог закона припадају буџету Републике Србије, а приходи остварени од тих накнада на територији аутономне покрајине припадају буџету аутономне покрајине.

X. НАКНАДЕ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Врсте накнада

Члан 99.

Накнаде за заштиту животне средине су:

- 1) накнада за коришћење рибарског подручја;
- 2) накнада за коришћење заштићеног подручја;
- 3) накнада за сакупљање, коришћење и промет врста дивље флоре, фауне и гљива;
- 4) накнаде за загађивање животне средине;
- 5) накнада за заштиту и унапређивање животне средине;
- 6) накнада за производе који после употребе постају посебни токови отпада;
- 7) накнада за амбалажу или упакован производ који после употребе постаје амбалажни отпад;
- 8) накнада за загађивање вода.

Накнада за коришћење рибарског подручја

Обвезник накнаде

Члан 100.

Обвезник накнаде за коришћење рибарског подручја јесте корисник рибарског подручја.

Појмови рибарско подручје и корисник рибарског подручја имају значење утврђено законом којим се уређују заштита и одрживо коришћење рибљег фонда.

Основица

Члан 101.

Основица накнаде за коришћење рибарског подручја је вредност издатих дозвола за привредни риболов, односно вредност дозвола за рекреативни риболов.

Вредност дозволе за привредни риболов утврђује корисник рибарског подручја уз сагласност министарства у чијој су надлежности заштита и одрживо коришћење рибљег фонда.

Вредност дозволе за рекреативни риболов одређује министар у чијој су надлежности послови заштите и одрживог коришћења рибљег фонда најкасније до 1. септембра текуће године за наредну годину.

Под појмовима привредни риболов и рекреативни риболов подразумева се лов који је дефинисан законом којим се уређују заштита и одрживо коришћење рибљег фонда.

Висина накнаде

Члан 102.

Висина накнаде за коришћење рибарског подручја износи:

- 1) 15% од вредности дозволе за привредни риболов;
- 2) 10% од вредности дозволе за рекреативни риболов.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 103.

Накнаду за коришћење рибарског подручја утврђује обвезник накнаде за тромесечни период, на прописаном обрасцу, који доставља надлежном министарству у року од 15 дана по истеку тромесечног периода.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се до 15. у месецу за претходно тромесечје.

Контролу утврђивања и плаћања обавезе из ст. 1. и 2. овог члана врши инспектор надлежан за послове заштите и одрживог коришћења рибљег фонда, у складу са законом који уређује заштиту и одрживо коришћење рибљег фонда.

Корисник рибарског подручја дужан је да води евиденцију о издатим дозволама за привредни, односно рекреативни риболов, на основу које врши обрачун накнаде.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 104.

Приходи остварени од накнаде за коришћење рибарског подручја припадају буџету Републике Србије, а приходи остварени на територији аутономне покрајине припадају буџету аутономне покрајине.

Накнада за коришћење заштићеног подручја

Члан 105.

Накнада за коришћење заштићеног подручја плаћа се за:

1) обављање делатности у заштићеном подручју (делатност путничких агенција, тур-оператора, услуге резервације и пратеће активности; делатности ресторана и покретних угоститељских објеката; делатност трговине, занатских услуга; рударства; енергетике; саобраћаја и др.);

2) постављање викендица и других некомерцијалних објеката за одмор у заштићеном подручју;

3) употребу возила на моторни погон на заштићеном подручју;

4) одржавање туристичких, рекреативних, спортских и других манифестација и активности;

5) коришћење имена и знака заштићеног подручја;

6) посету заштићеном подручју, његовим деловима и објектима;

7) за заузеће простора за објекте који својим изгледом нарушавају својства заштићеног подручја, а који су у власништву правног лица, предузетника или физичког лица.

Накнада за коришћење заштићеног подручја из става 1. тачка 7) овог члана плаћа се уколико није плаћена накнада

из става 1. тачка 1), односно из става 1. тачка 2) овог члана.

Заштићено подручје је подручје које је као такво дефинисано законом којим се уређује заштита природе.

Обављање делатности из става 1. тачка 1) овог члана мора бити допуштено у складу са прописима којим се уређује заштита природе.

Викендице и други некомерцијални објекти су објекти који служе за повремену боравак лица.

Обвезник накнаде

Члан 106.

Обвезник накнаде за коришћење заштићеног подручја је корисник заштићеног подручја, односно лице које обавља послове или располаже непокретностима и другим стварима на заштићеном подручју, посећује заштићено подручје ради одмора, спорта, рекреације и сличних потреба и на други начин користи заштићено подручје.

Висина накнаде

Члан 107.

Највиши износи накнаде за коришћење заштићеног подручја по предметима утврђивања те накнаде, прописани су у Прилогу 5. овог закона.

Висину накнаде за коришћење заштићеног подручја својим актом утврђује управљач заштићеног подручја за предмете утврђивања накнаде које наплаћују на подручју којим управљају, највише до износа прописаних у Прилогу 5. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 108.

Утврђивање накнаде за коришћење заштићеног подручја врши управљач заштићеног подручја решењем за календарску годину, односно сразмерно периоду коришћења, када је период коришћења краћи од календарске године.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана за календарску годину, плаћа се тромесечно, у року од 15 дана по истеку тромесечја.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана за период коришћења краћи од календарске године, плаћа се месечно, у року од 15 дана по истеку месеца.

Изузетно од ст. 1. до 3. овог члана, накнаде за коришћење заштићеног подручја које се плаћају дневно, обвезник накнаде плаћа овлашћеном лицу управљача заштићеног подручја, приликом уласка у заштићено подручје, на основу издатог одговарајућег рачуна, односно улазнице на улазним местима, односно информативним пунктовима, информативним центрима или на други начин.

Обвезнику који отпочиње обављање делатности у заштићеном подручју утврђује се аконтациона обавеза, у року од 15 дана од дана почетка обављања делатности, а плаћање се врши у року из става 2. овог члана.

На решење из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине (када је заштићено подручје проглашено актом Владе), односно органу у чијој су надлежности послови заштите животне средине аутономне покрајине (када је заштићено подручје проглашено актом Владе а налази се на територији аутономне покрајине, односно када је проглашено актом надлежног органа аутономне покрајине), односно органу у чијој су надлежности послови заштите животне средине јединице локалне самоуправе (када је заштићено подручје проглашено актом јединице локалне самоуправе).

Ослобођења

Члан 109.

Накнаде за коришћење заштићеног подручја ослобађају се:

1) физичка лица која живе у заштићеном подручју, која су запослена на простору заштићеног подручја, која обављају послове или врше службене радње у заштићеном подручју;

2) деца предшколског узраста;

3) физичка лица са инвалидитетом и посебним потребама;

4) пензионери са најнижим износом пензије у смислу закона којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање уз подношење доказа – последњег примљеног чека од пензије;

5) корисници чије активности непосредно доприносе унапређењу стања, презентацији и промоцији вредности заштићеног подручја;

6) корисници код којих су, услед елементарне непогоде или других разлога, наступиле околности које битно отежавају услове рада и пословања за време трајања тих околности;

7) постављање и коришћење привремених објеката за пчеларство;

8) корисници ствари у јавној својини који обављају активности од општег интереса који за обављање тих активности користе непокретности посебне намене које су у посебном режиму у складу са законом.

Кориснике чије активности непосредно доприносе унапређењу стања, презентацији и промоцији вредности заштићеног подручја утврђује управљач заштићеног подручја на основу критеријума које прописује министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Припадност прихода

Члан 110.

Приходи остварени од накнаде за коришћење заштићеног подручја припадају управљачу и уплаћују се на рачун управљача тог подручја.

Накнада за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива

Обвезник накнаде

Члан 111.

Обвезник накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива је лице које врши сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Појмови заштићене врсте дивље флоре, фауне и гљива употребљавају се у смислу закона којим се уређује заштита природе.

Основица

Члан 112.

Основица накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива је јединична вредност одобрених заштићених врста дивље флоре и гљива за сакупљање по килограму (kg), односно вредност одобрене дивље фауне за сакупљање по јединки (комад).

Јединична вредност заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива је цена коју утврђује министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине по претходно прибављеном мишљењу министарства у чијој су надлежности послови трговине, а пре објављивања конкурса за издавање дозволе за сакупљање из природе заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива у комерцијалне сврхе.

Висина накнаде

Члан 113.

Висина накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива утврђује се применом стопе од 10% на основуцу.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 114.

Утврђивање накнаде, врши обвезник накнаде, на основу обавештења министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине о одобреним количинама дивље флоре и гљива, односно одобреним јединкама дивље фауне за сакупљање, као и вредности истих, на прописаном обрасцу, који доставља министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине уз захтев за издавање дозволе за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања обавештења о одобреној количини заштићених врста дивље флоре и гљива, односно обавештења о одобреним јединкама дивље фауне за сакупљање, и доказ о извршеној уплати доставља министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине уз захтев за издавање дозволе за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 115.

Приходи остварени од накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива припадају буџету Републике Србије.

Накнаде за загађивање животне средине

Врсте накнада

Члан 116.

Накнаде за загађивање животне средине су:

- 1) накнада за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад;
- 2) накнада за супстанце које оштећују озонски омотач;
- 3) накнада за пластичне полиетиленске кесе (у даљем тексту: пластичне кесе).

Појмови емисија SO₂, емисија NO₂, прашкасте материје, супстанце које оштећују озонски омотач и пластичне кесе употребљавају се у смислу закона којим се уређује заштита животне средине.

Накнада за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад

Обвезник накнаде

Члан 117.

Обвезник накнаде за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад је:

1) лице које узрокује загађивање животне средине емисијама SO₂, NO₂ односно прашкастим материјама из постројења, појединачних извора емисија, за које се издаје интегрисана дозвола, односно прашкастим материјама из асфалтних база;

2) произвођач, односно одлагач опасног отпада за постројења за која се издаје интегрисана дозвола;

3) јавна комунална предузећа, правна лица и предузетници, која управљају комуналним отпадом.

Појединачни извори емисије SO₂, NO₂ и прашкастих материја, у смислу овог закона, јесу технолошки процеси, индустријски погони, уређаји и објекти из којих се испуштају у ваздух:

1) SO₂ у количини већој од 100 kg годишње;

2) NO₂ у количини већој од 30 kg годишње;

3) прашкасте материје у количини већој од 10 kg годишње.

Изузетно од става 2. тачка 3) овог члана, за асфалтне базе примењује се емисиони фактор, односно маса емитованих загађујућих материја одређује се према маси произведеног продукта, тако да за асфалтне базе износи 0,01% прашкастих материја у односу на укупну годишњу производњу.

Основица

Члан 118.

Основица накнаде за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад је за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје количина емисије изражена у тонама (t), односно за произведени или одложени отпад количина произведеног или одложеног опасног отпада изражена у тонама (t).

Висина накнаде

Члан 119.

Висина накнаде за загађивање животне средине емисијама SO₂, NO₂, емисијама прашкастих материја (из постројења за које се издаје интегрисана дозвола, односно из асфалтних база) и за произведени или одложени отпад, прописана је у Прилогу 6, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 120.

Утврђивање накнаде за емисије појединачних извора загађивања SO₂, NO₂, прашкастим материјама, и произведеним или одложеним отпадом обвезнику накнаде врши министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине решењем за календарску годину, на основу извештаја агенције за заштиту животне средине.

Агенција за заштиту животне средине дужна је да годишњи извештај из става 1. овог члана достави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине до 30. априла текуће године за претходну годину.

Конечан обрачун накнаде врши се на основу података о годишњим количинама емисија SO₂, NO₂, прашкастих материја односно отпада, у претходном обрачунском периоду и висине накнаде за једну тону емисије и корективних подстицајних коефицијената.

Накнада за емисије SO₂, NO₂ и прашкасте материје обрачунава се према изразу:

$N = N_1 \times E \times K_k$, где је:

N – износ накнаде за емисију SO₂ у динарима или износ накнаде за емисију NO₂ у динарима или износ накнаде за емисију прашкастих материја у динарима;

N₁ – накнада за једну тону емисије SO₂ или накнада за једну тону емисије NO₂ или накнада за једну тону емисије прашкастих материја;

E – количина емисије у тонама у календарској години;

K_k – корективни подстицајни коефицијент који зависи од количине и порекла емисије.

Корективни подстицајни коефицијент за емисије SO_2 , NO_2 и прашкастих материја израчунава се према изразу $K_k = k_1 \times k_2 \times k_3$ у којем је:

k_1 – корективни подстицајни коефицијент према годишњој количини емисије;

k_2 – корективни подстицајни коефицијент према пореклу емисије;

k_3 – корективни подстицајни коефицијент према прописаним граничним вредностима емисије.

Корективни подстицајни коефицијент k_1 утврђује се према годишњој количини емисије SO_2 и износи за:

- 1) количину емисије једнаку или већу од 500 тона годишње – 1,00;
- 2) количину емисије једнаку или већу од 100, а мању од 500 тона годишње – 0,83;
- 3) количину емисије већу од 0,1, а мању од 100 тона годишње – 0,67.

Корективни подстицајни коефицијент k_1 утврђује се према годишњој количини емисије NO_2 и износи за:

- 1) количину емисије једнаку или већу од 500 тона годишње – 1,00;
- 2) количину емисије једнаку или већу од 50, а мању од 500 тона годишње – 0,83;
- 3) количину емисије већу од 0,03, а мању од 50 тона годишње – 0,67.

Корективни подстицајни коефицијент k_1 утврђује се према годишњој количини емисије прашкастих материја и износи за:

- 1) количину емисије једнаку или већу од 500 тона годишње – 1,00;
- 2) количину емисије једнаку или већу од 10, а мању од 500 тона годишње – 0,83;
- 3) количину емисије већу од 0,01, а мању од 10 тона годишње – 0,67.

Корективни подстицајни коефицијент k_2 утврђује се према пореклу емисије SO_2 или NO_2 или прашкастих материја и износи за:

- 1) емисије услед сагоревања горива – 1,0;
- 2) емисије из технолошког процеса – 1,0.

Корективни подстицајни коефицијент k_3 утврђује се према прописаним граничним вредностима емисије и износи за:

- 1) вредности емисија утврђене континуалним мерењем које током календарске године не прелазе прописане граничне вредности емисије и прописане услове – 0,8;
- 2) вредности емисије утврђене континуалним мерењем које током календарске године прелазе прописане граничне вредности емисије, односно прописане услове и за вредности емисије које нису утврђене континуалним мерењем – 1,0.

На обрачунавање накнаде за прашкасте материје које су емитоване из асфалтних база, односно за произведени или одложени отпад не примењује се корективни подстицајни коефицијент.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 121.

Утврђена накнада из члана 120. став 1. овог закона се плаћа аконтационо, на основу обавезе која је утврђена за претходну годину:

1) у року од 15 дана по истеку тромесечја када је износ утврђене обавезе једнак или већи од 1.000.000 динара, а мањи од 12.000.000 динара;

2) у року од 15 дана од истека месеца, када је износ утврђене обавезе једнак или већи од 12.000.000 динара.

Изузетно од става 1. овог члана утврђена накнада из члана 120. став 1. овог закона се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења у случају када је износ утврђене обавезе мањи од 1.000.000 динара.

Ако је износ плаћених аконтација већи од износа који се утврди коначним обрачуном накнаде за обрачуном период, више плаћен износ накнаде на основу аконтационих уплата обвезник користи за измирење обавеза за наредни период или се по поднетом захтеву обвезника врши повраћај више уплаћеног износа у случају када није обвезник накнаде у наредном периоду.

Ако је обвезник накнаде по основу аконтација уплатио мањи износ од износа који се утврди коначним обрачуном накнаде за период за који је аконтација плаћена, дужан је да утврђену разлику плати у року од 15 дана од дана достављања решења.

Члан 122.

Обвезник је дужан да достави Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај о количинама емисија SO_2 , NO_2 , прашкастих материја и отпада у Национални регистар извора загађивања до 31. марта текуће године за претходну годину, уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања.

За обвезника накнаде који није доставио податке у Национални регистар извора загађивања у року из става 1. овог члана, министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количини емисије SO_2 , NO_2 , прашкастих материја, односно количине отпада.

Начин достављања података о годишњим количинама емисија SO_2 , NO_2 , прашкастих материја и отпада у Национални регистар извора загађивања, као и обрасце на којима се достављају подаци о годишњим количинама емисија SO_2 , NO_2 , прашкастих материја и отпада у Национални регистар извора загађивања, ближе уређује министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Члан 123.

Обвезник накнада за загађивање животне средине дужан је да пријави министарству у чијој су надлежности послови животне средине податке о:

- 1) промени власништва, закупа или другог права на појединачном извору емисије SO₂, NO₂, прашкастих материја, односно депоније;
 - 2) почетку рада новог појединачног извора емисије SO₂, NO₂, односно прашкастих материја;
 - 3) датуму трајног затварања постојећег појединачног извора емисије SO₂, NO₂, односно прашкастих материја.
- Пријаву података из става 1. овог члана обвезник је дужан да достави у року од 30 дана од дана настанка промене.

Олакшице

Члан 124.

Обвезник накнаде за загађивање животне средине има право на повраћај, односно смањење дела утврђене и плаћене накнаде за загађивање животне средине од постројења за која се издаје интегрисана дозвола, у складу са прописима који уређују заштиту животне средине, ако су испуњени следећи услови:

- 1) ако интегрисану дозволу прибави пре рока утврђеног програмом усклађивања рада појединих грана са захтевима за издавање интегрисане дозволе;
- 2) ако средства за која се врши повраћај, односно смањује накнада користи за реализацију програма прилагођавања рада постојећег постројења прописаним условима;
- 3) ако се на основу извештаја инспекције о мерењу емисије утврди да је смањено загађивање животне средине испод прописаних граничних вредности, односно смањена количина произведеног или одложеног отпада.

Повраћај дела накнаде коју је обвезник платио у претходном обрачунском периоду врши се ако:

1) опасан отпад извози ради третмана, односно одлагања у иностранство;

2) отпад предаје на третман, односно одлагање у постројења за управљање отпадом.

Повраћај дела накнаде из става 2. овог члана утврђује се највише до висине годишње накнаде коју је обвезник платио у претходном обрачунском периоду и која се процентуално умањује, сразмерно количини изведеног отпада, односно количини отпада који је предат на третман односно одлагање, у односу на укупно произведену количину отпада.

Обвезник накнаде има право на смањење утврђене и плаћене накнаде за емисије SO₂, NO₂ и прашкастих материја од обрачунате накнаде за наредни обрачунски период сразмерно процентуалном смањењу загађивања животне средине испод прописане граничне вредности у претходном обрачунском периоду.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине одлучује сваке године о праву на повраћај, односно смањење накнаде у периоду важења интегрисане дозволе, односно за који је извршена њена ревизија.

Повраћај, односно смањење накнаде врши се на захтев обвезника.

Захтев за повраћај, односно смањење плаћене накнаде подноси се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Уз захтев из става 7. овог члана обвезник подноси следећу документацију:

- 1) доказ о извршеној уплати накнаде;
- 2) исправу којом се потврђује да је отпад извезен, предат на третман, односно одлагање у постројења за управљање отпадом;
- 3) годишњи програм коришћења средстава за који се врши повраћај, односно смањење накнаде.

Накнада за супстанце које оштећују озонски омотач

Обвезник накнаде

Члан 125.

Обвезник накнаде за загађивање животне средине супстанцама које оштећују озонски омотач је лице које увози супстанце које оштећују озонски омотач.

Основица

Члан 126.

Основица накнаде за супстанце које оштећују озонски омотач је количина увезене супстанце изражена у килограмима (kg).

Висина накнаде

Члан 127.

Висина накнаде за загађивање животне средине супстанцама које оштећују озонски омотач, прописана је у Прилогу 6, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 128.

Утврђивање накнаде за супстанце које оштећују озонски омотач врши министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине решењем, најкасније у року од 30 дана од дана достављања јединствене царинске исправе.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Утврђивање накнаде из става 1. овог члана врши се на основу издате дозволе за увоз и података из јединствене царинске исправе о увезеној количини супстанци које оштећују озонски омотач.

Јединствену царинску исправу обвезник накнаде дужан је да достави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине најкасније у року од осам дана од дана увоза супстанци које оштећују озонски омотач.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнада за пластичне кесе

Обвезник накнаде

Члан 129.

Обвезник накнаде за загађивање животне средине пластичним кесема је произвођач, односно увозник пластичних кеса, осим биоразградивих кеса.

Основица

Члан 130.

Основица накнаде за пластичне кесе је количина произведених, односно увезених пластичних кеса на тржишту Републике Србије, изражених у тонама (t).

Висина накнаде

Члан 131.

Висина накнаде за загађивање животне средине произведеним, односно увезеним пластичним кесема прописана је у Прилогу 6, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 132.

Утврђивање накнаде за пластичне кесе врши министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине решењем за календарску годину на основу извештаја Агенције за заштиту животне средине.

Агенција за заштиту животне средине дужна је да годишњи извештај из става 1. овог члана достави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине до 30. априла текуће године за претходну годину.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Утврђивање накнаде за пластичне кесе врши се за период краћи од календарске године у случају престанка пословања, статусне промене која доводи до престанка рада обвезника или промене делатности обвезника, коначног третмана укупне количине опасног отпада, као и потпуне обуставе производње опасног отпада.

Обвезник накнаде је дужан да достави Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај о количинама пластичних кеса стављеним на тржиште Републике Србије уносом података у национални регистар извора загађивања животне средине до 31. марта текуће године за претходну годину.

Ако обвезник накнаде не достави годишњи извештај у Национални регистар извора загађивања у прописаном року, министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине утврђује накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количини пластичних кеса стављених на тржиште Републике Србије.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Образац дневне евиденције о произведеним, увезеним и извезеним пластичним кесема, као и образац на коме се доставља годишњи извештај о количинама пластичних кеса стављеним на тржиште Републике Србије и начин његовог достављања, уређује министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Припадност прихода

Члан 133.

Приходи остварени од накнада из члана 116. овог закона у висини од 60% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази загађивач.

Изузетно од става 1. овог члана, приходи остварени од накнаде за загађивање животне средине у подручјима од посебног државног интереса у висини од 80% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 20% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази загађивач.

Накнада за заштиту и унапређивање животне средине

Обвезник накнаде

Члан 134.

Обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине је:

1) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину, односно физичко лице које утиче на животну средину;

2) власник теретних возила, односно лица која обављају транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

Ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину (у даљем тексту: активности) према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, као и износе накнада за одређене активности из става 1. тачка 1) овог члана у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, Табела 2. овог закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Основица

Члан 135.

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за обављање активности је количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину које настаје обављањем активности.

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за транспорт нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију је носивост транспортног средства, односно количина терета приликом транспорта нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију изражена у тонама (t).

Висина накнаде

Члан 136.

Висина накнаде за заштиту и унапређивање животне средине прописана је у Прилогу 6, Табела 2. овог закона.

Висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине својим актом утврђује јединица локалне самоуправе, на основу износа прописаних подзаконским актом из члана 134. став 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 137.

Утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. тачка 1) овог закона врши орган јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода, решењем за календарску годину, за обављање активности на територији јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

Утврђивање и плаћање накнаде из члана 134. тачка 2) овог закона врши обвезник, на основу прописане висине накнаде у Прилогу 6. овог закона, пре преузимања или испоруке робе.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана, плаћа се у једнаким месечним ратама, у року од 15 дана по истеку месеца.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник накнаде плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину.

Мање плаћен износ аконтационих обавеза обвезник је дужан да измири у року од 15 дана од достављања решења којим се утврђује обавеза накнаде за текућу годину.

Више плаћен износ накнаде на основу аконтационих уплата обвезник користи за измирење месечне обавезе за наредни месечни период.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови финансија, преко надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Жалба не одлаже извршење решења.

Ако је једно лице обвезник плаћања накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. став 1. овог закона по више основа укупан износ накнаде коју тај обвезник плаћа не може бити већи од 0,4% прихода из редовног пословања оствареног у претходној години.

Више утврђени износ накнаде је износ који је обвезнику утврђен изнад 0,4% прихода из редовног пословања оствареног у претходној години.

У случају да је обвезнику накнаде утврђен износ накнаде већи од 0,4% прихода из редовног пословања оствареног

у претходној години, обвезник је дужан да надлежним органима јединица локалне самоуправе које су утврдиле накнаду поднесе захтев за умањење више утврђеног износа накнаде.

Уз захтев за умањење више утврђене накнаде из става 11. овог члана, обвезник, доставља:

– доказ о приходу из редовног пословања оствареном у претходној години;
– решења јединица локалне самоуправе о утврђеној накнади за заштиту и унапређивање животне средине, односно пријаву којом је утврдио накнаду из става 2. овог члана.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе, дужан је да на основу захтева обвезника накнаде из става 11. овог члана, решењем утврди укупан износ умањења накнаде и појединачне износе умањења за сваку врсту утврђене накнаде из члана 134. став 1. овог закона, на нивоу јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

Укупан износ умањења накнаде, на нивоу јединице локалне самоуправе, односно градске општине утврђује се сразмерно учешћу износа накнаде утврђеном на нивоу јединице локалне самоуправе, односно градске општине, у укупно утврђеном износу накнаде на нивоу свих јединица локалне самоуправе.

Појединачни износи умањења за сваку врсту утврђене накнаде из члана 134. став 1. овог закона на нивоу јединице локалне самоуправе, односно градске општине утврђују се сразмерно њиховом учешћу у укупно утврђеном износу накнаде на нивоу јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

Садржину и изглед захтева за умањење утврђене накнаде уређује министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Члан 138.

Обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. став 1. тачка 1) овог закона, дужан је да поднесе пријаву са подацима од значаја за утврђивање накнаде органу јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода до 31. јула сваке године за коју се утврђује накнада.

Обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. став 1. тачка 2) овог закона пријаву подноси надлежном органу јединице локалне самоуправе, односно градске управе месечно за преузимања, односно испоруке робе у току месеца.

Пријава из става 1. овог члана подноси се и у случају промене података који су од утицаја на утврђивање накнаде, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Изглед, садржину и начин достављања пријаве из ст. 1. и 2. овог члана ближе уређује министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Припадност прихода

Члан 139.

Приходи остварени од накнаде за заштиту и унапређивање животне средине припадају буџету јединице локалне самоуправе.

Накнада за производе који после употребе постају посебни токови отпада

Обвезник накнаде

Члан 140.

Обвезник накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада је произвођач, односно увозник тих производа који те производе ставља на тржиште у Републици Србији или их користи као крајњи потрошач, односно носилац дозволе за лек.

Производи који после употребе постају посебни токови отпада су:

1) гуме – спољни пнеуматици и то:

(1) увезене, произведене или протектиране гуме за моторна возила (аутомобила, аутобуса, камиона, мотоцикала и др.), пољопривредне и грађевинске машине, приколице, летилице, вучене машине, друге машине и уређаји и остали слични производи, стављени на тржиште као посебан производ;

(2) гуме које су саставни део увезених или произведених моторних возила (аутомобила, аутобуса, камиона, мотоцикала и др.), пољопривредних и грађевинских машина, приколица, летилица, вучених машина, других машина и уређаја, и осталих сличних производа;

2) батерије и акумулатори, који се према намени и врсти разврставају на:

(1) стартере (оловно-киселе);

(2) преносне батерије и акумулаторе (никл-кадмијумске и друге);

(3) индустријске батерије и акумулаторе (оловно киселе, никл-кадмијумске и друге);

3) минерална и синтетичка уља, осим базних минералних и синтетичких уља која се користе као сировина у производњи новог производа и мазива и уља која се не могу сакупити ради третмана;

4) електрични и електронски производи чији рад зависи од електричне струје или електромагнетних поља, као и производи намењени за производњу, пренос и мерење струје и електромагнетних поља, за коришћење код напона који не прелази 1.000 V за наизменичну струју и 1500 V за једносмерну струју. Електрични и електронски производи се разврставају према намени у следеће разреде:

(1) Разред 1. Велики кућни апарати;

(2) Разред 2. Мали кућни апарати;

(2)	2.	мали купни апарати;
(3)	Разред 3.	Опрема информатичке технологије (ИТ) и телекомуникације;
(4)	Разред 4.	Опрема широке потрошње за разоноду;
(5)	Разред 5.	Опрема за осветљење: осветљења;
	Разред 5.1.	Опрема за осветљење;
	Разред 5.2.	Равне флуоресцентне сијалице; компактне флуоресцентне сијалице; високонапонске сијалице укључујући сијалице са натријумским парама и сијалице са металхалогеним парама; нисконапонске натријумске сијалице; остале сијалице;
(6)	Разред 6.	Електрични и електронски алати (осим великих непокретних индустријских машина и алата);
(7)	Разред 7.	Играчке, опрема за рекреацију (разоноду) и спорт;
(8)	Разред 8.	Медицински помоћни уређаји (осим великих непокретних терапијских и дијагностичких уређаја, имплантираних производа и производа који могу проузроковати инфекцију);
(9)	Разред 9.	Инструменти за праћење и надзор;
(10)	Разред 10.	Аутомати.

5) Возило категорије М1 или N1, моторно возило са три точка, осим моторних трицикала (категиорија L5 – тешки трицикл), у складу са прописима који уређују безбедност саобраћаја на путевима;

6) Лекови који после истеклог рока остају у поседу и сакупљају се од грађана.

Појмови гуме, батерије, уља, електрични и електронски производи, употребљавају се у смислу закона којим се уређује управљање отпадом.

Основица

Члан 141.

Основица накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада је:

1) количина увезених, произведених, односно протектираних гума, као и гума које су саставни део произведених или увезених аутомобила, теретних возила, радних машина, радних возила и трактора, ваздухоплова (летелица), других машина и уређаја и осталих сличних производа од гуме изражена у килограмима;

2) количина произведених, односно увезених батерија и акумулатора, као и батерија или акумулатора које су саставни део произведених или увезених возила и уређаја изражена у килограмима (kg);

3) количина произведених, односно увезених минералних и синтетичких уља, изузев базних уља, мазива и уља која се не могу сакупити ради третмана изражена у килограмима (kg);

4) количина произведених, односно увезених електричних и електронских производа изражена у килограмима (kg), односно комадима, односно у проценту од ПДВ-а;

5) количина произведених, односно увезених возила која је наведена у документу о хомологацији возила изражена у килограмима (kg);

6) количина произведених, односно увезених лекова изражена у килограмима (kg).

Основица за обрачун накнаде за возила која нису обухваћена наведеним категоријама плаћа се за производе који су саставни делови возила, и то (гуме – спољни пнеуматици, акумулатори – стартери по kg), а на основу техничких упутстава произвођача моторног возила.

Висина накнаде

Члан 142.

Висина накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада прописана је у Прилогу 7, Табеле 1–6. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 143.

Утврђивање накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада врши министарство у чијој су

надлежности послови заштите животне средине решењем за календарску годину на основу Извештаја Агенције за заштиту животне средине.

Агенција за заштиту животне средине дужна је да годишњи извештај из става 1. овог члана достави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине до 30. априла текуће године за претходну годину.

Обрачунавање накнаде врши обвезник накнаде, и то:

- 1) произвођач, на дан издавања отпремнице, односно фактуре за производ;
- 2) увозник, приликом стављања производа у слободан промет у складу са царинским прописима.

Обрачуната накнада из става 3. овог члана плаћа се тромесечно, у року од 15 дана по истеку календарског тромесечја.

Ако је износ плаћених тромесечно обрачунатих накнада већи од износа који се утврди коначним обрачуном накнаде за календарску годину, више плаћен износ накнаде користи се за измирење обавеза за наредни период или се по поднетом захтеву обвезника врши повраћај више уплаћеног износа у случају да није обвезник накнаде у наредном периоду.

Ако је износ плаћених тромесечно обрачунатих накнада мањи од износа који се утврди коначним обрачуном накнаде за календарску годину, обвезник је дужан да утврђену разлику плати у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 144.

Обвезник накнаде, осим обвезника – физичког лица, дужан је да води дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа који после употребе постају посебни токови отпада и на основу тих података израђује годишњи извештај о количини и врсти произведених и увезених производа који после употребе постају посебни токови отпада стављених на тржиште Републике Србије.

Орган управе царина врши наплату накнаде од физичких лица за производе који после употребе постају посебни токови отпада.

Дневну евиденцију из става 1. овог члана обвезник накнаде води у писаном и/или електронском облику на прописаном образцу.

Годишњи извештај из става 1. овог члана, обвезник доставља агенцији за заштиту животне средине уносом података у информациони систем националног регистра извора загађивања, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

Обвезнику накнаде који није доставио Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај из става 4. овог члана, министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количинама произведених, односно увезених производа.

Изузетно од става 4. овог члана, годишњи извештај не достављају произвођачи и увозници:

- 1) производа који су увезени ради оплемењивања и извоза;
- 2) производа који су увезени ради даљег извоза, у складу са законом којим се уређује спољнотрговински промет и законом којим се уређује царински поступак;
- 3) производи који су увезени ради уградње у нови производ који се пријављује у складу са овим законом;
- 4) делова моторних возила за које се плаћа накнада из члана 140. став 2. овог закона;
- 5) великих непокретних индустријских машина и алата;
- 6) уља и мазива, који се током експлоатације машина и уређаја троше, односно не могу се сакупити ради третмана;
- 7) базних уља;
- 8) јестивих уља.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине прописује начин достављања годишњег извештаја и садржину образаца из ст. 3. и 4. овог члана.

Члан 145.

У случају престанка пословања, статусне промене, односно промене делатности обвезник је дужан да, најкасније у року од 30 дана од дана настале промене, достави Агенцији за заштиту животне средине:

- 1) пријаву о престанку пословања, статусним променама, односно промени делатности;
- 2) извештај о количини производа који после употребе постају посебни токови отпада стављени на тржиште Републике Србије за период краћи од календарске године за коју се израђује годишњи извештај.

Ослобођење

Члан 146.

Накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада ослобођени су произвођач, односно увозник за:

- 1) производе који представљају предмет донације или хуманитарне помоћи намењене физичким лицима за коришћење у домаћинствима у случају елементарних непогода;
- 2) производе који представљају предмет донације или хуманитарне помоћи намењене коришћењу за медицинску и здравствену заштиту у здравственим и социјалним установама у сврху лечења и превенције болести;
- 3) минерална и синтетичка уља, која се користе као сировина у производњи новог производа, за уља која се додају бензинима код двотактних мотора са унутрашњим сагоревањем, за мазива и уља за подмазивање ланца моторних тестера и клизних стаза, као и за уља која се користе као електроизолациона уља у процесу производње дистрибутивних и енергетских трансформатора и пригушница, називне снаге преко 50 kVA;

- 4) гуме које су саставни део инвалидских колица и осталих ортопедских помагала;
- 5) путничко возило категорије М1 намењено за особе са инвалидитетом.

Произвођач, односно увозник производа из става 1. тачка 1) овог члана, достављају министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине и Агенцији за заштиту животне средине, документацију којом се потврђује порекло и карактеристике производа, као и потврду надлежног органа јединице локалне самоуправе о обиму и врсти елементарне непогоде и висини и врсти настале штете.

Произвођач, односно увозник производа из става 1. тачка 2) овог члана, достављају министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине и Агенцији за заштиту животне средине, документацију којом се потврђује да се производи користе у сврху лечења и превенције болести.

Произвођачи, односно увозници минералних и синтетичких уља из става 1. тачка 3) овог члана, достављају министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине и Агенцији за заштиту животне средине, документацију којом се потврђује да се производи користе као сировине у производњи новог производа који после употребе постаје посебни ток отпада, да се користе као додаток бензинима код двотактних мотора, за скидање калупа и грађевинских оплата, за подмазивање ланаца моторних тестера и клизних стаза односно да је минерално и синтетичко уље искоришћено као електроизолационо уље у производњи дистрибутивних и енергетских трансформатора и пригушница, називне снаге преко 50 kVA, до 31. марта текуће године за претходну годину.

Припадност прихода

Члан 147.

Приходи остварени од накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада припадају буџету Републике Србије.

Накнада за амбалажу или упакован производ који после употребе постаје амбалажни отпад

Обвезник накнаде

Члан 148.

Обвезник накнаде за амбалажу или упакован производ који после употребе постаје амбалажни отпад (у даљем тексту: накнада за амбалажу) је испоручилац који први ставља у промет на територији Републике Србије:

- 1) амбалажу у коју се пакује производ на месту продаје крајњем кориснику;
- 2) упакован производ.

Амбалажа, примарна, секундарна, терцијарна (транспортна) и повратна амбалажа је амбалажа у смислу закона којим се уређује амбалажа и амбалажни отпад.

Појмови амбалажни отпад, оператер система управљања амбалажним отпадом, произвођач амбалаже, пакер/пунилац, испоручилац употребљавају се у смислу закона којим се уређује амбалажа и амбалажни отпад.

Основица

Члан 149.

Основица накнаде за амбалажу је количина амбалаже изражена у килограмима (kg).

Висина накнаде

Члан 150.

Накнада за амбалажу се утврђује за амбалажу или упакован производ према врсти (папир/картон, пластика, стакло, метал, дрво и остало) и количини амбалаже.

Накнада се обрачунава према преовлађујућем материјалу у саставу амбалаже или њене компоненте или упакованог производа, и то:

- 1) на различите материјале од којих је сачињена вишеслојна амбалажа који се не могу физички одвојити или издвојити;
- 2) на делове од којих је израђена амбалажа или њена компонента који се не могу физички одвојити ручно или једноставним физичким путем.

Накнада се обрачунава за сваку компоненту амбалаже или упакованог производа која се може одвојити ручно или једноставним физичким путем.

Накнада за амбалажу се обрачунава према намени амбалаже без обзира да ли се користи за једнократну или вишекратну употребу.

Накнада за амбалажу обрачунава се према испуњености националних циљева управљања амбалажом и амбалажним отпадом, и то:

- 1) општих циљева за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада без обзира на врсту амбалаже;
- 2) специфичних циљева за рециклажу амбалажног отпада према врсти амбалаже.

Накнада из става 5. овог члана чини збир накнаде за опште циљеве за поновно искоришћење и рециклажу

амбалажног отпада и накнаде за специфичне циљеве за рециклажу по врстама амбалаже:

Накнада = Накнада (општи циљеви) + Накнада (специфични циљеви)

Обрачун накнада за опште и специфичне циљеве врши се према следећим формулама:

1) Општи циљеви за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада:

Накнада (општи циљеви) = $N \times (PI - (OR_i + \sum R_i))$, при чему је: $PI = cPI \times T$; $R = cR \times T$;

где је:

N = коефицијент накнаде за поновно искоришћење и рециклажу 1 kg амбалажног отпада, изражен у динарима;

R_i = количина амбалажног отпада према врсти амбалаже коју је неопходно рециклирати према специфичном циљу, изражена у килограмима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика и/или дрво);

cPI = проценат поновног искоришћења амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину;

cR = проценат рециклаже амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину;

R = количина амбалажног отпада коју је неопходно рециклирати према општем циљу изражена у килограмима;

PI = количина амбалажног отпада коју је неопходно поновно искористити;

OR_i = укупна количина амбалажног отпада који је поновно искоришћен, изражена у килограмима;

$\sum OR_j$ = укупна количина амбалажног отпада који је рециклиран, изражена у килограмима (j = стакло, папир/картон, метал, пластика, дрво, као и/или други амбалажни материјали);

T = укупна количина амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима.

Ако је количина амбалажног отпада који је поновно искоришћен већа од количине коју је неопходно поновно искористити тј. ако је $OR_i > PI$, израз $(PI - OR_i)$ се узима да је једнак 0 (нули).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR > R$, израз $(R - OR)$ се узима да је једнак 0 (нули).

2) Специфични циљеви за рециклажу амбалажног отпада:

Накнада (специфични циљеви) = $\sum (R_i - OR_i) \times NR_i$, при чему је:

NR_i = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg амбалажног отпада према врсти амбалаже, изражен у динарима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика и/или дрво).

OR_i = количина амбалажног отпада према врсти амбалаже која је рециклирана, изражена у килограмима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика и/или дрво).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_i > R_i$, израз $(R_i - OR_i)$ узима се да је једнак 0 (нули).

Коефицијенти накнаде за поновно искоришћење и рециклажу, као и коефицијенти накнаде за рециклажу по врстама амбалаже, за 1 kg амбалажног отпада, изражени у динарима, дати су у Прилогу 7, Табела 7. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 151.

Утврђивање накнаде за амбалажу врши се на основу годишњег извештаја о управљању амбалажом и амбалажним отпадом, у складу са законом којим се уређује амбалажа и амбалажни отпад.

Годишњи извештај из става 1. овог члана обвезник накнаде доставља Агенцији за заштиту животне средине најкасније до 31. марта текуће године, уносом података у информациони систем националног регистра извора загађивања за претходну календарску годину.

Агенција за заштиту животне средине дужна је да годишњи извештај из става 2. овог члана достави министарству надлежном за послове заштите животне средине до 30. априла текуће године за претходну годину.

Утврђивање накнаде за амбалажу врши министарство надлежно за послове заштите животне средине решењем.

Обвезнику накнаде који није доставио Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај из става 2. овог члана министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине ће утврдити обавезу плаћања на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количинама амбалаже и/или упакованог производа који после употребе постаје амбалажни отпад, односно количини увезених производа.

Утврђену накнаду, обвезник је дужан да плати:

1) у року од 15 дана од дана достављања решења када је укупан износ утврђене накнаде мањи од 1.000.000 динара;

2) у року од 15 дана по истеку тромесечја када је укупан износ утврђене накнаде једнак или већи од 1.000.000 динара.

Решење из става 4. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине прописује садржину и начин достављања годишњег извештаја из става 2. овог члана.

Ослобођење

Члан 152.

Накнада за амбалажу не плаћа се за:

1) упакован производ ако укупна количина амбалажних сировина коришћених за тај производ који се ставља у промет, у току једне календарске године не прелази количину од 1.000 kg;

2) амбалажу са дугим веком трајања и повратну амбалажу на коју се примењује кауцијски систем;

3) извезену амбалажу или упакован производ, односно извезену амбалажу или упакован производ који је предмет поновног увоза, а за који је већ плаћена накнада по другим прописима;

4) амбалажу или упакован производ увезен у некомерцијалне сврхе или који је физичко лице купило за сопствене

потребе;

5) амбалажу или упакован производ који се транспортује из иностранства у слободне зоне ради складиштења или ако се не врши његово препакивање;

6) произведен, увезен или извезен амбалажни материјал који служи за даљу производњу амбалаже.

Испуњеност услова за ослобођење од плаћања накнаде за амбалажу утврђује се према следећим критеријумима:

1) да је обвезник плаћања који обезбеђује сопствено управљање амбалажним отпадом испунио све опште и специфичне циљеве за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада;

2) да је обвезник плаћања који је уговором пренео обавезу на оператера испунио све опште и специфичне циљеве за поновно искоришћење и рециклажу.

Ослобођење од плаћања накнаде утврђује се решењем Министарства надлежног за послове животне средине.

Решење из става 3. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Обвезник накнаде који је обавезу управљања амбалажним отпадом уговором пренео на оператера система за управљање амбалажним отпадом плаћа 80% од утврђене висине накнаде ако оператер није испунио националне циљеве, пропорционално количини амбалаже коју је ставио у промет.

Припадност прихода

Члан 153.

Приходи остварени од накнаде за амбалажу припадају буџету Републике Србије.

Накнада за загађивање вода

Члан 154.

Накнада за загађивање вода плаћа се за непосредно или посредно загађивање воде реципијента сразмерно степену загађености отпадне воде, односно друге материје којом се погоршава квалитет воде реципијента и погоршавају услови њеног коришћења.

Обвезник накнаде

Члан 155.

Обвезник плаћања накнаде за загађивање воде је правно лице, предузетник, односно физичко лице које:

1. испушта отпадне воде којима се непосредно загађују воде реципијента или се погоршава њихов квалитет и услови његовог коришћења, укључујући лица која испуштају отпадне воде на основу водних дозвола или решења о обједињеним условима заштите животне средине (интегрисане дозволе, студије процене утицаја и др.), лица која при обављању комуналне делатности испуштају отпадне воде у систем јавне канализације или у септичке или сабирне јаме, у количини већој од 30 метара кубних (m^3) дневно, као и правна лица која испуштају санитарне и друге отпадне воде, а којима вода није испоручена путем објеката јавног снабдевања водом (водоводом);

2. производи или увози минерална ђубрива, хемијска средства за заштиту биља и детерџенте на бази фосфата и ставља их у промет на тржиште на подручју Републике Србије.

Основица

Члан 156.

Основица накнаде за загађивање вода је количина испуштене отпадне воде изражена у метрима кубним (m^3) и количина загађења изражена у килограмима (kg) у испуштеној отпадној води, односно количина изражена у килограмима (kg) азота, односно количина хемијских средстава за заштиту биља изражена у килограмима (kg), односно количина фосфата у детерџентима изражена у килограмима (kg) који су произведени или увезени на подручје Републике Србије.

Висина накнаде

Члан 157.

Висина накнаде за непосредно загађивање вода је прописана у Прилогу 7, Табела 8.1. овог закона, а висина накнаде за посредно загађивање прописана је у Прилогу 7, Табела 8.2. овог закона.

Члан 158.

Накнада за непосредно загађивање вода састоји из два дела и то: из накнаде за испуштање пројектоване количине пречишћене отпадне воде (П) и накнаде за испуштање отпадних вода у којима се загађујуће материје налазе изнад граничних вредности емисије – ГВЕ (Б) за одређени привредни сектор, а обрачунава се према количини (m^3) испуштене отпадне воде и степену њеног загађења.

Дозвољено оптерећење рачуна се за следеће параметре: хемијска потрошња кисеоника (ХПК), биохемијска потрошња кисеоника у току првих пет дана култивације под одговарајућим условима (БПК5), укупан азот (NU), укупан

фосфор (PU), токсични метали (MI).

Измерени средњи дневни проток отпадних вода на годишњем нивоу (Qs), утврђује се на основу података о стварно испуштеној количини отпадне воде измерене на уређају за континуално мерење протока испуштене воде у реципијент.

Изузетно, уколико обвезник плаћања накнаде не врши мерење количина испуштених отпадних вода или измерена количина отпадне воде није у складу са билансом воде у технолошком процесу, Qs се утврђује на основу података о количини захваћене или испоручене воде обвезнику.

Члан 159.

Годишња висина накнаде за непосредно загађивање вода представља висину накнаде на годишњем нивоу за пречишћену воду (П) и накнаду на годишњем нивоу за загађивање вода изнад дозвољеног оптерећења отпадне воде (Б) а обрачунава се преко цене за испуштање пројектоване пречишћене отпадне воде (РСДп) и цене за испуштање непречишћене или недовољно пречишћене отпадне воде (РСДв), у складу са Прилогом 7, део 8.3. овог закона.

Годишња висина накнаде за непосредно загађивање вода из става 1. овог члана повећава се у случају да је реципијент у заштићеној области, и то за:

- 1) зоне санитарне заштите изворишта за 50%;
- 2) водна тела намењена рекреацији за 25%.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 160.

Утврђивање накнаде за загађивање вода врши министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине решењем на основу годишњег извештаја Агенције за заштиту животне средине.

Обвезник накнаде за непосредно загађивање вода доставља Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај најкасније до 31. марта текуће године уносом података у информациони систем националног регистра извора загађивања за претходну календарску годину.

Агенција за заштиту животне средине дужна је да годишњи извештај из става 1. овог члана достави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине до 30. априла текуће године за претходну годину.

Ако обвезник накнаде није доставио Агенцији за заштиту животне средине извештај из става 2. овог члана у прописаном року, министарство у чијој су надлежности послови заштите животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора заштите животне средине.

Изузетно, у случају да инспектор заштите животне средине није у могућности да прибави податке неопходне за годишњи извештај, накнада ће бити обрачуната према количини захваћене или испоручене воде обвезнику.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, месечно до 15. у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 6. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 6. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада за испуштену воду урачунава се као аконтација за наредни период.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину, обвезник је дужан да плати аконтацију у висини месечне накнаде из претходне године.

Након утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине прописује садржину годишњег извештаја из става 2. овог члана, као и изглед обрасца и начин његовог достављања.

Члан 161.

Обвезник накнаде за посредно загађивање воде који производи или увози на тржиште Републике Србије минерална ђубрива, односно средства за заштиту биља, односно детерџенте са фосфатима, дужан је да, на прописаном обрасцу, њихову врсту и количину пријави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине, Агенцији за заштиту животне средине, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

Управа царина пријављује министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине – Агенцији за заштиту животне средине, увозника, односно врсту и количину увезених минералних ђубрива, средстава за заштиту биља и детерџената.

Министар у чијој су надлежности послови заштите животне средине прописује садржину и изглед обрасца из става 1. овог члана.

Члан 162.

Обвезник накнаде за загађивање вода дужан је да пријави министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине и Агенцији за заштиту животне средине:

- 1) промену власништва, закупа или другог права над постројењима, погонима и другим објектима који испуштају своје отпадне воде у реципијент или јавну канализацију и које садрже загађујуће материје, нарочито опасне и друге загађујуће материје;

2) почетак рада новог појединачног извора емисије отпадних вода које потичу од рада постројења, погона и других објеката који путем својих отпадних вода испуштају у реципијент или јавну канализацију загађујуће материје, нарочито опасне и друге загађујуће материје;

3) датум трајног затварања постојећег појединачног извора емисије отпадних вода које потичу од рада постројења, погона и других објеката који путем својих отпадних вода испуштају у реципијент или јавну канализацију загађујуће материје, нарочито опасне и друге загађујуће материје.

Пријаву из става 1. овог члана обвезник је дужан да достави у року од 30 дана од дана настанка промене.

Ако обвезник не достави пријаву из става 2. овог члана, министарство надлежно за заштиту животне средине ће обрачунати накнаду према количини захваћене или испоручене воде.

Олакшице

Члан 163.

Обвезнику накнаде умањује се утврђена накнада за 50% у периоду изградње новог постројења или реконструкције постојећег постројења ради побољшања ефикасности процеса пречишћавања отпадних вода.

Уколико обвезник не спроведе одговарајуће активности из става 1. овог члана у периоду од три године, ретроактивно се обрачунава накнада до пуног износа, са роком плаћања од 90 дана.

Припадност прихода

Члан 164.

Средства остварена од накнаде за загађивање вода приход су буџета Републике Србије.

XI. НАКНАДЕ ЗА ПЛОВИДБУ И КОРИШЋЕЊЕ ЛУКА, ПРИСТАНИШТА И ОБЈЕКТА БЕЗБЕДНОСТИ ПЛОВИДБЕ НА ДРЖАВНОМ ВОДНОМ ПУТУ

Врсте накнада

Члан 165.

Накнаде за пловидбу и коришћење лука, пристаништа и објеката безбедности пловидбе на државном водном путу су:

1) накнаде за коришћење лука и пристаништа, и то:

- (1) накнада за употребу обале;
- (2) накнада за пристајање;
- (3) лежарина;

2) накнаде за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу, и то:

- (1) накнада за пловидбу државним водним путем;
- (2) накнада за коришћење бродске преводнице на државном водном путу;
- (3) накнада за коришћење зимовника на државном водном путу.

Лука и пристаниште су простор, односно објекти дефинисан законом којим се уређује пловидба и луке.

Накнаде за коришћење лука и пристаништа

Накнада за употребу обале

Обвезник накнаде

Члан 166.

Обвезник накнаде за употребу обале је прималац или крцатељ чија се роба укрцава или искрцава у луци, односно пристаништу или привременом претоварном месту.

Ако је прималац или крцатељ чија се роба укрцава или искрцава у луци, односно пристаништу страном правно лице, обвезник накнаде је царински заступник, представништво тог правног лица које је регистровано у Републици Србији, или друго правно лице које у име и за рачун страног правног лица сноси трошкове у Републици Србији.

У случају превоза путника, обвезник накнаде за употребу обале је туристичка агенција (организатор туристичког путовања или посредник у продаји туристичког путовања) или друго правно лице које у име и за рачун страног правног лица сноси трошкове у Републици Србији.

Накнада за употребу обале наплаћује се за сваког путника који прелази преко линије обале.

Изузетно од става 3. овог члана, обвезник накнаде за употребу обале је путник у случају када намерава да се искрца ради привременог туристичког изласка са брода, а није закључио са агентом брода или туристичким оператером уговор којим се уређује плаћање накнаде.

Члан 167.

Основица накнаде за употребу обале је количина укрцане, односно искрцане робе изражена у тонама (t).

Изузетно од става 1. овог члана, основица накнаде за употребу обале за шљунак, песак и камене агрегате је количина изражена у метрима кубним (m³), за транспортне контејнере количина изражена у „TEU“, а за путничка возила основица је број возила.

Основица накнаде у путничком саобраћају је број укрцаних, односно искрцаних путника.

Висина накнаде

Члан 168.

Висина накнаде за употребу обале прописана је у Прилогу 8, Табеле 1. и 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 169.

У теретном саобраћају накнаду за употребу обале утврђује Агенција за управљање лукама (у даљем тексту: регулаторно тело за управљање лукама) решењем.

Утврђивање накнаде врши се на основу података из пријаве коју обвезник подноси регулаторном телу надлежном за управљање лукама најкасније 24 часа након испловљења.

Обвезник накнаде је у обавези да наведе тачне и потпуне податке у пријави.

Количина и намена терета која је декларисана у пријави доказује се службеним документом (теретница, товарни лист, царинска документација и слично) чија се копија доставља уз пријаву.

Број путника декларисан у пријави доказује се службеним документом (бродским рапортом или посебном изјавом бродара, бродског агента или туристичког оператера) који се достављају уз пријаву.

У путничком саобраћају регулаторно тело надлежно за управљање лукама, на основу података из пријаве коју путник, бродски агент или туристичка агенција (организатор туристичког путовања или посредник у продаји туристичког путовања) подноси најкасније 24 часа након испловљења брода, испоставља решење путнику, агенту брода или туристичком оператеру који је организатор путовања.

Ако до испловљавања брода из луке, односно пристаништа дође до промене података у односу на податке из пријаве, обвезник накнаде је дужан да регулаторном телу за управљање лукама одмах пријави насталу промену.

Плаћање се врши најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

Накнада за употребу обале за укрцавање или искрцавање утечњеног нафтног гаса и утечњеног природног гаса умањује се за 30%.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови саобраћаја, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Образац пријаве из става 2. овог члана прописује регулаторно тело за управљање лукама.

Накнада за пристајање

Обвезник накнаде

Члан 170.

Обвезник накнаде за пристајање је власник или бродар брода који директно, односно индиректно користи луку, односно пристаниште или привремено претоварно место у сврху укрцавања или искрцавања робе или путника.

Обвезник накнаде за пристајање брода који вије страну заставу је агент брода, односно представништво привредног друштва које је уписани власник брода, а које је регистровано у Републици Србији.

Основица

Члан 171.

Основица накнаде за пристајање је носивост брода за самоходне бродове изражена у тонама (t), снага погонског мотора по киловату (kW) за потискиваче и тегљаче, као и време проведено у луци на укрцавању и/или искрцавању робе или путника, односно дужина брода преко свега изражена у метрима (m) за путничке бродове као и време проведено у луци или пристаништу.

Висина накнаде

Члан 172.

Висина накнаде за пристајање прописана је у Прилогу 8, Табела 3. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 173.

Утврђивање накнаде за пристајање врши регулаторно тело за управљање лукама решењем.

Утврђивање обавезе се врши на основу података из пријаве коју је обвезник дужан да поднесе регулаторном телу најкасније 24 часа након испловљења брода.

Обвезник накнаде је у обавези да наведе тачне и потпуне податке у пријави.

Подаци за утврђивање накнаде назначени у пријави доказују се службеним документом (бродско сведочанство, сведочанство о баждарењу, рапорт брода и слично) чија се копија доставља уз пријаву.

Плаћање се врши најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

Када се пловило снабдева утечњеним природним гасом као погонским горивом на терминалу за снабдевање брода погонским горивом, накнада за пристајање умањује се за 30%.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови саобраћаја, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Образац пријаве из става 2. овог члана прописује регулаторно тело за управљање лукама.

Лежарина

Обвезник накнаде

Члан 174.

Обвезник накнаде за лежарину је власник брода који директно, односно индиректно (преко другог пловила) користи луку, односно пристаниште у било коју другу сврху различиту од оне за коју се плаћа накнада за пристајање, а нарочито када:

1) користи луку, односно пристаниште после завршетка обављања послова укрцавања, односно искрцавања робе на брод;

2) борави у луци или пристаништу након истека времена одређеног за боравак у луци или пристаништу путничког брода, при чему се путници не налазе на броду;

3) борави у луци или пристаништу ван места које је одређено за укрцавање, односно искрцавање путника на путнички брод, или борави у луци између две наутичке сезоне.

Обвезник накнаде за брод који вије страну заставу је агент пловила, односно представништво привредног друштва које је уписани власник пловила, а које је регистровано у Републици Србији.

Основица

Члан 175.

Основица накнаде за лежарину је дужина брода изражена у метрима (m) и недељива 24 часа за сваки брод, који почиње да тече шест часова након укрцавања, односно искрцавања робе, односно након истека времена одређеног за боравак путничког брода.

Висина накнаде

Члан 176.

Висина накнаде за лежарину прописана је у Прилогу 8, Табела 4. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 177.

Утврђивање накнаде врши регулаторно тело за управљање лукама решењем.

Утврђивање накнаде врши се на основу података из пријаве коју је обвезник дужан да поднесе регулаторном телу за управљање лукама најкасније 24 часа након испловљења брода из луке, односно пристаништа.

Обвезник накнаде је у обавези да наведе тачне и потпуне податке у пријави.

Обвезник накнаде дужан је да утврђени износ накнаде за лежарину плати најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

За путнички брод који користи луку, односно пристаниште у периоду између две наутичке сезоне, накнада се утврђује у износу од 33% од прописане висине накнаде.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови саобраћаја, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Образац пријаве из става 2. овог члана прописује регулаторно тело за управљање лукама.

Ослобођења

Члан 178.

Од обавезе плаћања накнада за коришћење лука и пристаништа из члана 165. став 1. тачка 1) овог закона ослобођен је:

- 1) обвезник накнаде за домаћа јавна пловила;
- 2) обвезник чија пловила бораве у луци, односно пристаништу:
 - (1) услед више силе, док она траје;
 - (2) ради искрцавања бродоломаца или умрлих лица и њихових пратилаца;
 - (3) ради лекарске помоћи члановима посаде или путницима;
 - (4) ради гашења пожара;
 - (5) за пловила министарства надлежног за унутрашње послове ради обављања службених задатака.

Виша сила из става 1. тачка 2) подтачка (1) овог члана не обухвата појаву леда на унутрашњим водним путевима која проузрокује склањање брода у луку као зимско склониште.

Накнада из члана 165. став 1. тачка 1) овог закона не наплаћује се у случају када се пловило снабдева горивом на терминалу за снабдевање брода погонским горивом.

Од обавезе плаћања накнаде за лежарину ослобођен је власник брода који се користи за потребе обављања одређених лучких делатности (боксажа пловила и слично), као и власник домаћег брода који користи пристаниште за сопствене потребе којим управља као лучки оператер или оперативну обалу у делу луке којом управља као лучки оператер за стационарање тог брода током године под условом да добије сагласност регулаторног тела надлежног за управљање лукама за коришћење дела оперативне обале луке у ту сврху.

Накнаде за коришћење лука и пристаништа не плаћају пловила за коришћење сидришта у лукама, односно пристаништима којима управљају оператери који су то право стекли у процесу приватизације, односно својинске трансформације.

Припадност прихода

Члан 179.

Приходи остварени од накнада из члана 165. став 1. овог закона припадају и уплаћују се на рачун регулаторног тела надлежног за управљање лукама до износа планираних расхода утврђених годишњим финансијским планом тог регулаторног тела, а вишак изнад тог износа, укључујући и средства која нису утрошена на планиране расходе, припадају буџету Републике Србије.

Изузетно, уколико су одређени делови лучке инфраструктуре за чије се коришћење плаћа накнада из члана 165. став 1. тачка 1) овог закона у својини лучког оператера који су то право стекли у процесу приватизације, односно својинске трансформације, сходно члану 217. став 1. Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 121/12, 18/15, 96/15 – др. закон, 92/16, 104/16 – др. закон, 113/17 – др. закон и 41/18), регулаторно тело за управљање лукама део прихода који не може да буде мањи од 50% прихода који се остваре наплатом накнада из члана 165. став 1. тачка 1) овог закона у тој луци, односно пристаништу, уплаћује том лучком оператеру.

Одредбе става 2. овог члана не примењују се на лучке оператере који су поступке приватизације, на основу којих су стекли право својине на деловима лучке инфраструктуре, започели после 4. јуна 2003. године, а што се утврђује увидом у документацију из поступка приватизације.

Накнаде за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу

Обвезник накнаде

Члан 180.

Обвезник плаћања накнада за пловидбу државним водним путем овог закона је власник пловила, агент пловила, односно представништво привредног друштва које је уписано као власник пловила, а које је регистровано у Републици Србији или бродар.

Обвезник накнада за коришћење бродске преводнице на државном водном путу и накнада за коришћење зимовника на државном водном путу је корисник државних водних путева.

Основица

Члан 181.

Основица накнаде за пловидбу државним водним путем, накнаде за коришћење бродске преводнице на државном водном путу и накнаде за коришћење зимовника за теретне (самоходне бродове, потиснице и тегљенице) је носивост теретног пловила изражена у тонама (t), а за потиснице, тегљаче, остала пловила која имају сопствени погон, нису теретни бродови и користе се у привредне сврхе као и за путничка пловила је снага погонског мотора изражена у kW.

Висина накнада

Члан 182.

Висина накнаде за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу прописана је у Прилогу 9, Табеле 1–3. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 183.

Утврђивање накнаде врши министарство у чијој су надлежности послови саобраћаја решењем, односно орган аутономне покрајине у чијој су надлежности пловидба и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе који се налазе на територији аутономне покрајине.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 184.

Од обавезе плаћања накнада из члана 165. став 1. тачка 2) овог закона ослобођен је власник јавног и ратног пловила.

Припадност прихода

Члан 185.

Приходи остварени од накнада за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу припадају буџету Републике Србије, односно буџету аутономне покрајине ако су наплаћени за коришћење државног водног пута односно за коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу на територији аутономне покрајине.

XII. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ПУТЕВА

Врсте накнада

Члан 186.

Накнаде за коришћење јавних путева у смислу овог закона су:

1) накнада за ванредни превоз, и то за:

(1) прекорачење дозвољене димензије;

(2) прекорачење дозвољене укупне масе;

(3) прекорачење дозвољеног осовинског оптерећења;

2) накнада за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред јавног пута, односно на другом земљишту које користи управљач јавног пута, у складу са прописима;

3) посебна накнада за употребу јавног пута, његовог дела или путног објекта (у даљем тексту: путарина);

4) накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута;

5) накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству;

6) накнада за постављање водовода, канализације, електричних водова, електронске комуникационе мреже и сл. на јавном путу.

Јавни пут, односно државни пут јесте пут у смислу закона којим се уређују јавни путеви.

Накнада за ванредни превоз

Обвезник накнаде

Члан 187.

Обвезник накнаде за ванредни превоз је лице коме је издата дозвола за обављање ванредног превоза у складу са законом којим се уређују јавни путеви.

Основица

Члан 188.

Основица накнаде за ванредни превоз (прекорачење највеће дозвољене дужине, ширине, висине возила изражене у метрима, прекорачење највеће дозвољене укупне масе возила (збир масе возила и масе терета на возилу), односно

прекорачење највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила (збир масе возила и масе терета на возилу) је дужина релације изражена у километрима (km) коју возило прелази, са или без терета.

Висина накнаде

Члан 189.

Висина накнаде за ванредни превоз у зависности од прекорачења највеће дозвољене димензије возила (дужине, ширине, односно висине), прекорачење највеће укупне масе возила и скупа возила, прекорачења највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила или скупа возила за једноструке, двоструке, троструке, односно четвороструке осовине, прописана је у Прилогу 10. овог закона, Табеле 1. до 6.

Прекорачење највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила из става 1. овог члана се утврђује као разлика стварног осовинског оптерећења и дозвољеног осовинског оптерећења. Прекорачење за двоструке, троструке и вишеструке осовине, обрачунава се као количник разлике стварног осовинског оптерећења двоструке, троструке и вишеструке осовине и дозвољеног осовинског оптерећења и броја осовина.

Највећа дозвољена дужина, ширина, висина возила, односно највеће осовинско оптерећење је највећа дозвољена дужина, ширина, висина возила, односно највеће осовинско оптерећење у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 190.

Накнаду за ванредни превоз утврђује управљач јавног пута за возило са или без терета решењем у року од осам дана од дана подношења захтева.

Када возило, са или без терета прекорачује дозвољену дужину, ширину и висину на више места накнада из члана 186. став 1. тачка 1) подтачка (1) овог закона утврђује се за сваку врсту прекорачења посебно, и то за само највећу димензију из сваког прекорачења применом висине накнаде прописане у Прилогу 10, Табела 1. овог закона.

Уколико возило, са или без терета, прекорачује више димензија, укупна накнада представља збир накнада за прекорачења по појединим димензијама.

Укупан износ накнаде за прекорачење највећих дозвољених димензија возила обрачунава се као производ збира јединичних накнада за дужину, ширину, висину (d/km) и дужине релације d изражене у километрима (km).

Накнада из члана 186. став 1. тачка 1) подтачка (2) овог закона за прекорачење укупне масе возила или скупа возила изнад 40 t, односно када је законом прописана мања дозвољена укупна маса возила или скупа возила и 44 t за троосовинско моторно возило са двоосовинском или троосовинском полуприколицом када се превози 40-стопни ISO контејнер као комбинована превозна операција, обрачунава се као производ висине накнада прописаних у Прилогу 10, Табела 2. овог закона и дужине пређене релације. За прекорачења већа од 160 t, висина накнаде из Табеле 2. увећава се за 100 динара/km за сваку следећу тону.

Накнада из члана 186. став 1. тачка 1) подтачка (3) овог закона обрачунава се за возило са или без прикључног возила на једној или више једноструких осовина, или на двострукој, трострукој или вишеструкој осовини које прекорачује дозвољено осовинско оптерећење, множењем висине накнаде прописане у Прилогу 10. Табеле 3. до 6. овог закона за утврђено прекорачење са дужином пређеног пута изражене у километрима (km).

За превозе који се врше по једној дозволи за више идентичних превоза, накнада се обрачунава тако што се накнада за појединачни превоз множи са бројем одобрених превоза.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се пре отпочињања ванредног превоза, а најкасније у року од 15 дана од дана утврђивања висине накнаде.

За возила или прикључна возила за која се издаје временска дозвола утврђује се годишња накнада, чија је висина прописана у Прилогу 10, Табела 7. овог закона.

Накнада за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред јавног пута, односно на другом земљишту које користи управљач јавног пута

Обвезник накнаде

Члан 191.

Обвезник накнаде за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред државног пута, односно на другом земљишту које користи управљач државног пута (у даљем тексту: накнада за постављање рекламних табли поред државног пута) је лице које користи државни пут за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред државног пута, односно на другом земљишту које користи управљач државног пута.

Обвезник накнаде за постављање средстава за оглашавање поред односно на улицама и општинским путевима, односно на другом земљишту које користи управљач улице или општинског пута (у даљем тексту: накнада за постављање рекламних табли поред општинског пута) је лице које је поставило средство за оглашавање на основу плана постављања средстава за оглашавање на улицама и општинским путевима, након спроведеног поступка јавног конкурса односно кроз реализацију пројекта јавно-приватног партнерства са елементом концесије.

Ближе услове и критеријуме за спровођење јавног конкурса односно за реализацију пројекта јавно-приватног

партнерства са елементом концесије, из става 2. овог члана, укључујући и начин одређивања накнаде за постављање рекламних табли поред општинског пута, уређује се актом надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Основица

Члан 192.

Основица накнаде за постављање рекламних табли поред државног пута, односно општинског пута је укупна површина свих страна за оглашавање постављене табле изражена у метрима квадратним (m²).

Висина накнада

Члан 193.

Висина накнаде за постављање рекламних табли поред државног пута, прописана је у Прилогу 10, Табела 8. овог закона.

Висина минималне накнаде за постављање рекламних табли поред општинског пута, прописана је у Прилогу 10, Табела 9. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 194.

Накнаду за постављање рекламних табли на државном путу утврђује управљач државног пута, уговором, а плаћање се врши у 12 једнаких месечних рата до 15. у месецу за претходни месец.

Накнаду за постављање рекламних табли на општинском путу, утврђује јединица локалне самоуправе приликом закључивања уговора са обвезником накнаде по окончаном јавном конкурс, односно уговора о јавно – приватном партнерству.

Путарина

Обвезник накнаде

Члан 195.

Обвезник путарине је:

- 1) власник моторног возила које је регистровано на територији Републике Србије (у даљем тексту: власник моторног возила домаће регистрације);
- 2) власник моторног возила стране регистрације.

Основица

Члан 196.

Основица за путарину је дужина релације јавног пута коју возило прелази изражена у километрима (km).

Висина накнаде

Члан 197.

Путарина обухвата инфраструктурну накнаду и накнаду за екстерне трошкове.

Критеријуми за утврђивање висине накнаде за путарину су: категорија возила и карактеристике деонице јавног пута у складу са законом који уређује јавне путеве.

Висина путарине за један километар јавног пута прописана је у Прилогу 10, Табела 10. овог закона.

Висина путарине утврђена је за возило I категорије, а за остале категорије возила висина путарине је одређена према следећим паритетима: IA : I : II : III : IV= 0,5 : 1,0 : 1,5 : 3,0 : 6,0.

У затвореном систему за наплату путарине накнада се израчунава тако што се прописана висина путарине, за одређену категорију возила, множи са дужином пређене релације.

У отвореном систему путарине накнада се израчунава тако што се прописана висина путарине за један километар јавног пута, за одређену категорију возила, множи са дужином целе деонице јавног пута под наплатом.

Износ накнаде за одређену деоницу јавног пута утврђује се подзаконским актом управљача државног пута уз сагласност Владе, у складу са критеријумима и висиним накнаде из ст. 2–4. овог члана.

Моторна возила која користе јавни пут према техничким карактеристикама, и то броју осовина, висини возила код прве осовине, укупној висини и највећој дозвољеној маси, разврставају се у пет категорија од 1А до 4.

Прва А категорија обухвата моторна возила са карактеристикама мотоцикла, моторног троцикла и четвороцикла.

Прва категорија обухвата:

- 1) моторна возила са две осовине и висине једнаке или ниже од 1,30 m, мерено код прве осовине;

2) моторна – комби возила са две осовине и укупне висине једнаке или ниже од 1,90 m, а чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg.

Друга категорија обухвата:

1) моторна возила са две осовине једнаке или ниже од 1,30 m, мерено код прве осовине, са приколицом;

2) моторна – комби возила са две осовине и укупне висине једнаке или ниже од 1,90 m, а чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg, са приколицом;

3) моторна – комби возила са две осовине и укупне висине веће од 1,90 m, а чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg.

Трећа категорија обухвата:

1) моторна возила са две или три осовине, висине веће од 1,30 m, мерено код прве осовине, а чија највећа дозвољена маса прелази 3.500 kg;

2) моторна возила са две осовине и укупне висине једнаке или веће од 1,90 m, а чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg;

3) моторна – комби возила са две осовине и укупне висине веће од 1,90 m, а чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg, са приколицом.

Четврта категорија обухвата моторна возила са четири и више осовина (рачунајући и осовине приколице) и висине веће од 1,30 m, мерено код прве осовине, а чија највећа дозвољена маса прелази 3.500 kg.

Укупна висина моторног возила са прописаним притиском у гумама мери се вертикално од коловоза.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 198.

Путарина се плаћа на наплатним станицама управљача јавног пута.

Путарина за моторна возила домаће регистрације утврђује се и наплаћује у динарима.

Путарина за моторна возила стране регистрације плаћа се у динарима, али се може платити и у еврима.

Путарина из става 3. овог члана обрачунава се у динарима, а наплаћује у динарима или еврима по важећем средњем курсу евра, у складу са прописима који уређују плаћање и наплаћивања у ефективном страном новцу. Цене у еврима се приликом обрачуна заокружују: 0,01 до 0,49 на 0,50 а од 0,51 до 0,99 на 1,00 евро. Усклађивање се врши при промени средњег курса евра од +/- 1%.

Висина путарине приликом обрачуна у динаре заокружује се, и то: 0,01 до 4,99 на 0,00 а од 5,00 до 9,99 на 10 динара.

Наплата путарине за моторна возила стране регистрације може се вршити и у ефективном страном новцу у врстама девиза које Народна банка Србије купује и продаје на девизном тржишту у складу са прописом Народне банке Србије.

Путарину за одговарајућу категорију моторног возила домаће регистрације, правна и физичка лица могу плаћати куповином месечне и годишње претплатне карте.

Месечна и годишња претплатна карта купују се за деоницу ауто-пута.

Висина месечне претплатне карте обрачунава се тако што се износ накнаде за одређену деоницу аутопута множи, за одређену категорију возила, бројем 40 и важи за назначени месец.

Висина годишње претплатне карте обрачунава се тако што се износ накнаде за одређену деоницу аутопута множи, за одређену категорију возила, бројем 400 и важи 12 месеци од месеца издавања.

Месечна и годишња претплатна карта коју издаје управљач јавног пута садржи: деоницу аутопута, категорију возила, регистарски број возила и време важења.

Плаћање путарине за моторна возила физичких и правних лица, домаће и стране регистрације, може се вршити путем уређаја за ЕНП у припејд систему у коме се, уплатом одговарајућег износа, може остварити одређени попуст, у складу са важећом скалом попушта коју одређује управљач јавног пута.

Плаћање путарине за моторна возила правних лица, домаће и стране регистрације, може се вршити електронском наплатом путем уређаја за ЕНП у „Пост-Пејд” систему, на основу испостављених рачуна за остварено коришћење путева, уз претходно закључен уговор са управљачем јавног пута и достављене банкарске гаранције са минималним роком важности од 60 дана.

У затвореном систему наплате путарине, обвезник путарине је дужан да код изласка са деонице под наплатом, преда документ који је добио приликом уласка у затворени систем наплате путарине, а у електронском систему наплате да код изласка спроведе електронску регистрацију уз помоћ електронског уређаја за ЕНП, са којим се регистровао код последњег уласка у затворени систем.

Градска карта се издаје физичким лицима која имају пребивалиште у градским општинама из територијалне јединице која има закључен уговор са управљачем јавног пута, за једно путничко моторно возило прве категорије, у власништву подносиоца захтева.

Услове издавања и коришћења градске карте прописују територијална јединица и управљач јавног пута.

Ослобађања

Члан 199.

Путарина се не плаћа за возила:

1) МУП-а (возила у власништву МУП-а);

2) хитне помоћи (специјална возила изведена за одређене функције са посебно уређеном каросеријом, снабдевену уређајима или опремом за обављање тих функција, ако су као таква регистрована и дају посебне светлосне и звучне

знаке и амбулантна возила намењена за транспорт болесних или повређених лица и опремљена специјалном опремом за такву намену);

3) Војске Србије и возила мобилисана за потребе Војске Србије;

4) професионалних ватрогасних јединица, добровољних ватрогасних друштава и ватрогасних јединица правних лица која имају ватрогасну службу организовану по прописима о заштити од пожара;

5) под пратњом и возила са првенством пролаза у складу са законом којим се уређује безбедност саобраћаја на путевима.

По одобрењу управљача јавног пута путарина се не плаћа за возила:

1) особа са утврђеним инвалидитетом са 80% или више процената телесног оштећења, односно особа код којих је утврђено телесно оштећење које има за последицу неспособност доњих екстремитета 60% или више процената, за један лични аутомобил који имају у свом власништву, односно који користе по основу уговора о лизингу, када се особа са утврђеним инвалидитетом налази у возилу;

2) републичке инспекције за државне путеве и републичке инспекције за друмски саобраћај;

3) привредних друштава и других правних лица, односно предузетника који обављају послове одржавања и заштите јавног пута за чије коришћење се плаћа путарина;

4) која су у функцији организовања и контроле наплате путарине;

5) за превоз лица и материјалних добара у оквиру домаћих или међународних хуманитарних акција;

6) возила међународних мировних мисија.

За возила из става 2. тач. 5) и 6) овог члана дозвола се издаје појединачном возилу за појединачну вожњу.

По одобрењу управљача јавног пута путарина се плаћа у умањеном износу:

1) од 10% за месечну, односно годишњу претплатну карту коју набављају пољопривредници који су уписани у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују упис пољопривредних газдинстава у регистар;

2) до 10% у зависности од висине авансне уплате (припејд систем) или остварене путарине из претходног месеца (постпејд систем), за обвезника путарине који плаћање врши путем уређаја за ЕНП.

Попусти или снижења не могу се одобрити ниједном кориснику јавног пута у погледу елемента путарине који се односи на накнаду за екстерне трошкове.

Начин остваривања права на попуст, као и критеријуми за остваривање права на попуст ближе се уређују подзаконским актом који доноси министар у чијој су надлежности послови саобраћаја.

Заштита података о личности

Члан 200.

Управљач државног пута дужан је да податке о личности корисника државног пута, за потребе наплате путарине, ЕНП и ЕЕНП, обрађује у складу са прописима о заштити података о личности и прописима о заштити података и сигурности у електронским комуникацијама.

Члан 201.

Управљач државног пута за потребе наплате путарине и ЕНП обрађује следеће податке о личности: видео запис возила; регистарске ознаке возила; датум, место и време започињања и окончања употребе државног пута.

За потребе издавања одобрења из члана 199. став 2. овог закона, управљач државног пута обрађује следеће податке о личности подносиоца захтева: име и презиме; јединствени матични број грађана; број личне карте; фотографију; адресу; марку и регистарску ознаку возила; име и презиме власника возила.

Подаци из става 1. овог члана чувају се шест месеци, а најдуже годину дана од дана настанка, односно до окончања судског поступка уколико се видео запис користи као доказни материјал.

Подаци из става 2. овог члана чувају се најдуже годину дана од престанка коришћења издатог одобрења.

Управљач државног пута за потребе ЕНП-а у сврху закључења уговора о купопродаји уређаја за ЕНП обрађује следеће податке о личности: име и презиме; јединствени матични број грађана; број личне карте; адресу; марку и регистарску ознаку возила.

Подаци из става 5. овог члана чувају се најдуже годину дана од дана истека уговора.

Накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута

Обвезник накнаде

Члан 202.

Обвезник накнаде за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута (у даљем тексту: накнада за коришћење делова путног земљишта), а које је у општој употреби је корисник тог земљишта.

Основица

Члан 203.

Основица накнаде за коришћење делова путног земљишта је метар квадратни (m²) путног земљишта у зависности од значаја пута, а које обвезник накнаде користи за приступ и изградњу објеката, осим домаћинства.

Висина накнаде

Члан 204.

Висина накнаде за коришћење путног земљишта државног пута и другог земљишта које користи управљач пута прописана је у Прилогу 10, Табеле 11. и 11.1. овог закона, а износ накнаде за коришћење путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице прописана је у Табели 12. овог закона.

Јединица локалне самоуправе прописује својим актом износ накнаде и олакшице за накнаде за општинске путеве и улице.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 205.

Накнаду за коришћење делова путног земљишта државног пута утврђује управљач државног пута уговором, а плаћање се врши у уговореном року.

Накнада за коришћење делова путног земљишта општинског пута утврђује се решењем управљача општинског пута и улице.

Накнада се плаћа у 12 једнаких месечних рата, до 15. у месецу за претходни месец.

Накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству

Обвезник накнаде

Члан 206.

Обвезник накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству је власник теретног возила, односно скупа возила и власник аутобуса регистрованих у иностранству који користе државни пут.

Основица

Члан 207.

Основица накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству за теретно возило, односно скуп возила је бруто-тонски километар, а за аутобусе је возило-километар.

Приколица за превоз пртљага путника који путују аутобусом који вуче приколицу сматра се саставним делом аутобуса.

Бруто-тонски километар представља кретање једне тоне укупне масе теретног возила, односно скупа возила на растојању од једног километра.

Укупна маса теретног возила, односно скупа возила означава масу теретног возила, односно скупа возила (укључујући масу горива у резервоару, прибора и опреме) заједно са масом посаде возила и терета који се превози.

Возило-километар представља кретање аутобуса на растојању од једног километра.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 208.

Утврђивање и наплату накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству врши царински орган на граничном прелазу или на другом месту на коме се врши надзор.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се приликом преласка границе.

Накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству се утврђује применом коефицијента за обрачун накнаде који је прописан у Прилогу 10, Табела 13. овог закона, на основуцу.

Ослобођења

Члан 209.

Накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству не плаћа се:

- 1) за моторна возила која обављају превоз медицинске опреме у хитним случајевима, нарочито у случају природних катастрофа и хуманитарних потреба;
- 2) сходно међународним уговорима и другим међународноправним актима који се закључују ради спровођења међународних уговора, по принципу реципроцитета.

Накнада за постављање водовода, канализације, електричних водова, електронске комуникационе мреже и сл. на јавном путу

Обвезник накнаде

Члан 210.

Обвезник накнаде за постављање водовода, канализације, електричних водова, електронске комуникационе мреже и сл. на јавном путу и у заштитном појасу јавног пута (у даљем тексту: накнада за постављање инсталација) је лице које користи јавни пут за постављање инсталација.

Основица

Члан 211.

Основица накнаде за постављање инсталација је дужина постављених инсталација изражена у метрима (m).

Висина накнаде

Члан 212.

Висина накнаде за постављање инсталација у зависности од пречника (ширине) и врсте инсталација на државном путу прописана је у Прилогу 10, Табела 14. овог закона а највиши износ накнаде за постављање инсталација на општинском путу и улици прописана је у Прилогу 10, Табела 15. овог закона.

Јединица локалне самоуправе прописује својим актом износ накнаде у зависности од броја становника, степена развијености и др. критеријума, као и олакшице за плаћање накнаде за општинске путеве и улице.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 213.

Утврђивање накнаде за постављање инсталација утврђује управљач јавног пута, приликом закључивања уговора са обвезником накнаде.

Накнада за постављање инсталација на општинском путу или улици утврђује се решењем управљача општинског пута и улице.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се у роковима утврђеним уговором, односно решењем.

Припадност прихода

Члан 214.

Приходи остварени од накнада из члана 186. став 1. овог закона на државном путу припадају управљачу државног пута и уплаћују се управљачу државног пута, а приходи од накнада остварених на општинском путу и улици припадају и уплаћују се на рачун управља тих путева и улица.

XIII. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНЕ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ

Врсте накнада

Члан 215.

Накнаде за коришћење јавне железничке инфраструктуре у смислу овог закона су:

- 1) накнада за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру;
- 2) накнада за привремено коришћење пословног простора и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у заштитном пружном појасу, и на другом земљишту и објектима, које користи управљач јавне железничке инфраструктуре;
- 3) накнада за привремено коришћење делова земљишта железничког подручја поред железничких пруга и другог земљишта које користи управљач јавне железничке инфраструктуре;
- 4) накнада за конституисање права службености пролаза;
- 5) накнада за постављање телекомуникационе опреме на земљишту и објектима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре.

Јавна железничка инфраструктура јесте железничка инфраструктура у смислу закона којим се уређује железница.

Накнада за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру

Обвезник накнаде

Члан 216.

Обвезник накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру је власник индустријске железнице, односно индустријског колосека.

Висина накнаде

Члан 217.

Висина накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру прописана је у Прилогу 11, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 218.

Накнаду за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру утврђује решењем управљач јавне железничке инфраструктуре.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнада за привремено коришћење пословног простора и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у пружном појасу и на другом земљишту и објектима, које користи управљач јавне железничке инфраструктуре

Обвезник накнаде

Члан 219.

Обвезник накнаде за привремено коришћење пословног простора (пословни објекти, службени објекти, вестибили, локали, магацини, итд.) и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у пружном појасу и на другом земљишту, објектима и заштитним оградама и манипулативним просторима, које користи управљач јавне железничке инфраструктуре (у даљем тексту: накнада за постављање рекламних табли), је правно или физичко лице које поставља рекламне табле, рекламне паное, уређаје за сликовно обавештавање или оглашавање.

Објектима се сматрају железничке станице, стајалишта, пословне и службене зграде, подвожњаци, надвожњаци, мостови и сл.

Основица

Члан 220.

Основица за обрачун накнаде за постављање рекламних табли је површина простора изражена у метрима квадратним (m²).

Висина накнаде

Члан 221.

Висина накнаде за постављање рекламних табли у зависности од територије и намене прописана је у Прилогу 11, Табела 2. овог закона.

При понављању оглашавања пословног простора, за који није било ниједне понуде, почетна цена се може умањити до 30%.

У накнаду нису урачунати трошкови редовног одржавања, електричне енергије, воде и канализације, грејања, ПТТ услуга, изношења смећа, чишћења, одводњавања, као и других услуга, такси и пореза које сноси обвезник.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 222.

Накнаду за коришћење пословног простора и постављање рекламних табли утврђује решењем управљач јавне железничке инфраструктуре, за месечни период, почев од момента уласка у посед.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана по истеку месеца.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнада за привремено коришћење делова земљишта железничког подручја поред

железничких пруга и другог земљишта које користи управљач јавне железничке инфраструктуре

Обвезник накнаде

Члан 223.

Обвезник накнаде за привремено коришћење делова земљишта железничког подручја поред железничких пруга и другог земљишта које користи управљач јавне железничке инфраструктуре (у даљем тексту: за привремено коришћење делова земљишта железничког подручја), а које је у општој употреби је правно или физичко лице које привремено користи делове земљишта железничког подручја поред железничких пруга и другог земљишта које користи управљач јавне железничке инфраструктуре.

Железничко подручје је земљишни и други простор у смислу закона којим се уређују железнице.

Основица

Члан 224.

Основица накнаде за привремено коришћење делова земљишног појаса, односно за коришћење дела земљишта железничког подручја за постављање привременог објекта је површина коришћеног дела земљишта железничког подручја изражена у метрима квадратним (m²).

Висина накнаде

Члан 225.

Висина накнаде за привремено коришћење делова земљишта железничког подручја, у зависности од намене објекта и локације прописана је у Прилогу 11, Табела 3. овог закона.

У накнаду за привремено коришћење нису урачунати трошкови редовног одржавања, електричне енергије, воде и канализације, грејања, ПТТ услуга, изношења смећа, чишћења, одводњавања, као и других услуга, такси и пореза.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 226.

Накнаду за привремено коришћење делова земљишта железничког подручја утврђује управљач јавне железничке инфраструктуре решењем за месечни период.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана по истеку месеца.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнада за конституисање права службености пролаза

Обвезник накнаде

Члан 227.

Обвезник накнаде за конституисање права службености пролаза је:

- 1) управљач комуналне инфраструктуре у случајевима изградње, реконструкције, адаптације и санације комуналне инфраструктуре;
- 2) управљач индустријске железнице и управљач индустријског колосека у случајевима изградње и реконструкције инфраструктуре индустријске железнице и индустријског колосека.

Индустријска железница је железница у смислу закона којим се уређује железница.

Основица

Члан 228.

Основица накнаде за конституисање права службености пролаза за линијске објекте комуналне инфраструктуре, као и индустријске железнице и индустријског колосека је дужина изражена у метрима (m), односно за пратеће објекте и монтажне уређаје, као и за установљење права службености пролаза за изградњу и реконструкцију улица, пута, приступног пута, моста, надвожњака, индустријског колосека на земљишту и над земљиштем – површина изражена у метрима квадратним.

Висина накнаде

Члан 229.

Висина накнаде за конституисање права службености пролаза у зависности од пречника вода, као и места постављања вода (кроз труп пруге, односно паралелно са пругом у пружном појасу, односно изнад пруге), односно површине пратећег објекта, дата је у Прилогу 11, Табела 4.1. до 4.3. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 230.

Накнаду за конституисање права службености пролаза утврђује решењем управљач јавне железничке инфраструктуре за календарску годину.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнада за постављање телекомуникационе опреме на земљишту и објектима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре

Обвезник накнаде

Члан 231.

Обвезник плаћања накнаде за постављање телекомуникационе опреме на земљишту и објектима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре (у даљем тексту: накнада за постављање телекомуникационе опреме) је правно лице које је власник телекомуникационе опреме.

Основица

Члан 232.

Основица накнаде за постављање телекомуникационе опреме је појединачни уређај, односно за контејнере површина земљишта изражена у метрима квадратним, односно за стуб висина изражена у метрима.

Висина накнаде

Члан 233.

Висина накнаде за постављање телекомуникационе опреме у зависности од врсте уређаја, површине контејнера, дужине стуба, локације и места монтаже прописана је у Прилогу 11, Табеле 5.1. до 5.4. овог закона.

У накнаду нису урачунати трошкови редовног одржавања, електричне енергије, воде и канализације, грејања, ПТТ услуга, изношења смећа, чишћења, одводњавања, као и других услуга, такси и пореза.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 234.

Накнаду за постављање телекомуникационе опреме утврђује решењем управљач јавне железничке инфраструктуре, за месечни период.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана по истеку месеца.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Припадност прихода

Члан 235.

Приходи остварени од накнада за коришћење јавне железничке инфраструктуре припадају управљачу јавне железничке инфраструктуре и уплаћују се на рачун управљача јавне железничке инфраструктуре.

XIV. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ПОВРШИНА

Врсте накнада

Члан 236.

Накнаде за коришћење јавне површине, су:

1) накнада за коришћење простора на јавној површини у пословне и друге сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности;

2) накнада за коришћење јавне површине за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, као и за коришћење површине и објекта за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица којим се врши

непосредни утицај на расположивост, квалитет или неку другу особину јавне површине, за које дозволу издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе;

3) накнада за коришћење јавне површине по основу заузећа грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова и изградњу.

Под коришћењем простора на јавној површини у пословне и друге сврхе, у смислу става 1. тачке 1) овог члана, сматра се заузеће јавне површине:

– објектом привременог коришћења: киоск, тезга, башта, апарат за сладолед, банкомат, аутомат за продају штампе, покретни објекат за продају робе на мало и вршење занатских и других услуга, монтажни објекат за обављање делатности јавних комуналних предузећа, телефонска говорница и слични објекти, башта угоститељског објекта;

– за забавни парк, циркус, спортске терене, за одржавање концерата, фестивала и других манифестација, за одржавање спортских приредби, за објекте и станице за изнајмљивање бицикла, за коришћење посебно обележеног простора за теретно возило за снабдевање, односно за почетну обуку возача и друго.

Коришћење простора на јавној површини у пословне и друге сврхе у смислу става 1. тачке 1) овог члана односи се на привремено коришћење простора на јавној површини и не обухвата коришћење трајног карактера изградњом објеката инфраструктуре.

Јавна површина овог закона јесте површина утврђена планским документом јединице локалне самоуправе која је доступна свим корисницима под једнаким условима:

- јавна саобраћајна површина (пут, улица, пешачка зона и сл.);
- трг;
- јавна зелена површина (парк, сквер, градска шума и сл.);
- јавна површина блока (парковски уређене површине и саобраћајне површине).

Обвезник накнаде

Члан 237.

Обвезник накнаде за коришћење јавне површине је корисник јавне површине.

Основица

Члан 238.

Основица накнаде за коришћење простора на јавној површини је површина коришћеног простора изражена у метрима квадратним (m²).

Висина накнаде

Члан 239.

Највиши износ накнаде за коришћење јавне површине прописан је у Прилогу 12. овог закона.

Критеријуми за прописивање висине накнада су: време коришћења простора, зона у којој се налази простор који се користи, уколико је зона утврђена актом јединице локалне самоуправе, као и техничко-употребне карактеристике објекта, уколико се јавна површина користи за постављање објеката.

Актом скупштине јединице локалне самоуправе утврђује се висина накнаде у складу са ст. 1. и 2. овог члана, олакшице, начин достављања и садржај података о коришћењу јавне површине надлежном органу који утврђује обавезу плаћања накнаде.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 240.

Утврђивање накнаде за коришћење јавне површине врши се према површини коришћеног простора, сразмерно времену коришћења тог простора или према техничко-употребним карактеристикама објекта.

Накнаду из става 1. овог члана, утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, контролу и наплату јавних прихода решењем.

Накнада из става 1. овог члана по основу заузећа јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова увећава се за 100% ако инвеститор продужи дозвољени рок за заузимање јавне површине. Под продужењем рока подразумева се прекорачење рока завршетка изградње евидентираног у писменој изјави инвеститора о почетку грађења односно извођења радова и року завршетка грађења, односно извођења радова према закону о планирању и изградњи.

Обавезник накнаде дужан је да утврђену обавезу по основу накнаде плати до 15. у месецу за претходни месец, а за месеце за које је обавеза доспела у моменту уручења решења у року од 15 дана од дана достављања решења.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови финансија, преко надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Ослобођења

Члан 241.

Накнаду за коришћење јавних површина не плаћају директни и индиректни корисници буџетских средстава.

Накнада за коришћење јавних површина по основу заузећа грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова не плаћа се ако се раскопавање, односно заузимање јавне површине врши због изградње, реконструкције коловоза, тротоара или друге јавне саобраћајне површине, као и приликом извођења радова јавних комуналних предузећа у сврху довођења објекта у функцију. Под довођењем објекта у функцију подразумевају се радови на текућем (редовном) одржавању објекта, за које се не издаје одобрење по Закону о планирању и изградњи.

Припадност прихода

Члан 242.

Приходи остварени од накнаде за коришћење јавних површина припадају буџету јединица локалне самоуправе.

XV. НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНОГ ЛЕКОВИТОГ ФАКТОРА

Обвезник накнаде

Члан 243.

Обвезник накнаде за коришћење природног лековитог фактора је лице које, у складу са законом који уређује бање, има право да користи природни лековити фактор у бањи у сврху превенције, лечења и рехабилитације (у даљем тексту: бањске здравствене услуге), као и у оквиру обављања угоститељске делатности у смислу закона који уређује туризам, осим лица коме природни лековити фактор испоручује путем својих водних објекта и система носилац експлоатације који има одобрење за експлоатацију геотермалних ресурса.

Обвезник накнаде из става 1. овог члана дужан је да прибави и стави у функцију мерне инструменте ради контроле утрошене количине воде са природним лековитим фактором, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Бања има значење сходно закону којим се уређују бање.

Природни лековити фактор, у смислу овог закона је термална и минерална вода.

Основица

Члан 244.

Основица за обрачун накнаде за коришћење природног лековитог фактора је количина захваћене воде изражена у метрима кубним (m^3), која садржи природни лековити фактор.

Висина накнаде

Члан 245.

Висина накнаде за коришћење природног лековитог фактора прописана је у Прилогу 13. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 246.

Утврђивање накнаде за коришћење природног лековитог фактора врши надлежни орган јединице локалне самоуправе, решењем.

Накнада за коришћење природног лековитог фактора се утврђује за календарску годину, а плаћа аконтационо у једнаким тромесечним ратама, у року од 15 дана од истека тромесечја.

Ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада урачунава се као аконтација за наредни период.

До доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, обвезник је дужан да плаћа аконтацију у висини тромесечне обавезе за претходну годину у року из става 2. овог члана.

Након доношења решења о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Лице које у току године отпочне први пут да користи природни лековити фактор, дужно је да органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, у року од 15 дана рачунајући од истека тромесечја у коме је започело коришћење природног лековитог фактора достави на прописаном обрасцу податке од значаја за утврђивање накнаде.

Обвезник је дужан да органу надлежном за утврђивање накнаде из става 1. овог члана достави податке о искоришћеној количини природног лековитог фактора у претходној години, на основу уређаја за мерење, до 31. јануара текуће године, на прописаном обрасцу.

Контролу плаћања накнаде из става 1. овог члана врши јединица локалне самоуправе преко овлашћеног

инспектора.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови финансија у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба на решење не одлаже извршење решења.

Облик и садржину обрасца из ст. 6. и 7. овог члана утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе својим актом.

Олакшице

Члан 247.

За количину природног лековитог фактора коју обвезник накнаде користи за превенцију, лечење и рехабилитацију пацијената висина накнаде умањује се за 20%.

Припадност прихода

Члан 248.

Приходи остварени од накнаде за коришћење природног лековитог фактора припадају буџету јединица локалне самоуправе.

XVI. НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ТУРИСТИЧКОГ ПРОСТОРА

Обвезник накнаде

Члан 249.

Обвезник накнаде за коришћење туристичког простора је лице, које користи туристички простор.

Под коришћењем туристичког простора подразумева се:

- 1) коришћење посебно уређених терена за поједине намене коришћења (паркирање, рекреација, спорт, постављање реклама, постављање забавних објеката и друго);
- 2) постављање привремених објеката за угоститељство, туризам и трговину;
- 3) улазак у туристички простор.

Туристички простор је јединствена и недељива географска и функционална целина природних и створених ресурса и вредности од значаја за туризам, који је као такав дефинисан законом којим се уређује туризам.

Обвезник накнаде за коришћење туристичког простора, по истом основу не може бити и обвезник накнаде за коришћење заштићеног подручја, односно обвезник накнаде за коришћење јавних површина.

Основица

Члан 250.

Основица за обрачун накнаде за коришћење туристичког простора у зависности од намене коришћења је површина објекта изражена у метрима квадратним (m^2), броју посетилаца, возила, односно комада.

Висина накнаде

Члан 251.

Висина накнаде за коришћење туристичког простора у распону износа прописана је у Прилогу 14. овог закона.

Управљач туристичког простора доноси акт којим одређује предмет накнаде, начин плаћања, као и висину накнаде, у оквиру распона износа из става 1. овог члана.

Утврђивање и плаћање

Члан 252.

Утврђивање висине накнаде за коришћење туристичког простора врши одговорно лице управљача туристичког простора решењем за календарску годину, односно сразмерно периоду коришћења када је период коришћења краћи од календарске године, односно за месечни период, односно за време трајања манифестације, односно на дневном нивоу.

Утврђену обавезу из става 1. овог члана обвезник плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

Накнаду за коришћење туристичког простора која се плаћа приликом уласка у туристички простор, обвезник накнаде плаћа овлашћеном лицу управљача туристичког простора, на начин који својом одлуком ближе прописује управљач туристичког простора (нпр. на основу издатог одговарајућег рачуна, односно улазнице на улазним местима, односно информативним пунктовима, информативним центрима или на други начин).

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 253.

Накнаде за коришћење туристичког простора ослобађају се:

- 1) физичка лица која су запослена на територији туристичког простора, која обављају послове или врше службене радње у туристичком простору;
- 2) деца до седам година старости;
- 3) особе са инвалидитетом са телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до пете групе, цивилни инвалиди рата од прве до пете групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних обољења, параплегије и квадриплегије, церебралне и дечје парализе и мултиплекс склерозе, особе ометене у развоју, као и пратилац наведених особа;
- 4) пензионери са најнижим износом пензије у смислу закона којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање уз подношење доказа – последњег примљеног чека од пензије;
- 5) корисници услуге смештаја у угоститељском објекту за смештај, у коме делатност обавља управљач туристичког простора.

Припадност прихода

Члан 254.

Приходи остварени од накнаде за коришћење туристичког простора припадају управљачу туристичког простора и уплаћују се на рачун управљача туристичког простора.

XVII. НАКНАДЕ ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИЈЕ

Врсте накнада

Члан 255.

Накнаде за електронске комуникације су:

- 1) накнада за коришћење нумерације;
- 2) накнада за коришћење радио-фреквенција.

Коришћење нумерације и радио-фреквенција прописано је законом којим се уређује област електронских комуникација.

Накнада за коришћење нумерације

Обвезник накнаде

Члан 256.

Обвезник накнаде за коришћење нумерације је лице, које је у складу са законом који уређује област електронских комуникација стекло право коришћења нумерације.

Висина накнаде

Члан 257.

Начин обрачуна висине накнаде прописује се у Прилогу 15. овог закона.

Утврђивање и плаћање

Члан 258.

Утврђивање накнаде врши регулаторна агенција у чијој је надлежности област електронских комуникација (у даљем тексту: регулаторна агенција) решењем за календарску годину.

Оператор ималац дозволе за коришћење нумерације, који започне обављање делатности електронских комуникација у току пословне године плаћа накнаду за коришћење нумерације за ту годину на основу података о додељеним и коришћеним бројевима и адресама, односно од доделе нумерације у тој години, на дан 31. децембра године за коју се накнада плаћа, сразмерно периоду обављања делатности електронских комуникација.

Плаћање утврђене накнаде из ст. 1. и 2. овог члана се врши у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из ст. 1. и 2. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 259.

Оператори воде попис коришћених бројева и адреса и исти достављају регулаторној агенцији до 31. јануара текуће године са стањем на дан 31. децембра претходне године, као и на захтев регулаторне агенције.

Садржину обрасца за достављање података, као и начин достављања података из става 1. овог члана прописује регулаторна агенција својим актом.

Накнаде за коришћење радио-фреквенција

Члан 260.

Накнаде за коришћење радио-фреквенција су:

- 1) накнада за коришћење радио-фреквенције у радиодифузној служби;
- 2) накнада за коришћење радио-фреквенције у мобилној и фиксној служби;
- 3) накнада за коришћење радио-фреквенције за сателитску радио-станицу;
- 4) накнада за коришћење радио-фреквенције за друге радио-станице.

Обвезник накнада

Члан 261.

Обвезник накнада за коришћење радио-фреквенција је лице које је, у складу са законом који уређује област електронских комуникација, стекло право коришћења радио-фреквенција.

Висина накнаде

Члан 262.

Начин обрачуна висине накнаде прописује се у Прилогу 16. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања накнаде

Члан 263.

Утврђивање накнаде за коришћење радио-фреквенција врши регулаторна агенција решењем за календарску годину. Плаћање утврђене накнаде из става 1. овог члана се врши у року од 15 дана од дана достављања решења. Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Олакшице и изузећа

Члан 264.

Накнада за привремено коришћење радио-фреквенције плаћа се у висини од 20% од висине годишње накнаде за коришћење радио-фреквенције.

Члан 265.

Накнаду за коришћење радио-фреквенција не плаћају:

- 1) радио аматери, хитна медицинска помоћ, здравствене установе, Црвени крст Србије, службе противградне одбране, горска служба спасавања;
- 2) органи одбране и безбедности, као и службе за хитне интервенције, за коришћење радио-фреквенције у опсезима који су Планом намене одређени искључиво за њихово коришћење;
- 3) оператори којима је стратешким документом утврђена обавеза да развијају иницијалну мрежу за тестирање нових технологија.

Под појмовима хитна медицинска помоћ, здравствене установе и службе за хитне интервенције из става 1. тач. 1) и 2) овог члана сматрају се службе корисника јавних средстава у смислу прописа којима се уређује буџетски систем.

Органима одбране и безбедности из става 1. овог члана сматрају се: министарство у чијој су надлежности послови одбране, министарство у чијој су надлежности унутрашњи послови, Војска Србије, Војнобезбедносна агенција, Војнообавештајна агенција, Безбедносно-информативна агенција и служба безбедности у саставу министарства у чијој су надлежности спољни послови.

Органи из става 1. тачка 2) овог члана не плаћају накнаду за коришћење радио-фреквенција у оквиру опсега који Планом намене нису одређени за посебне намене, за затечено стање опреме коју користе, до истека важења појединачне дозволе за коришћење радио-фреквенција, а најдуже пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Припадност прихода

Члан 266.

Приходи остварени од накнада за електронске комуникације припадају и уплаћују се регулаторној агенцији до износа средстава планираних расхода утврђених годишњим финансијским планом те регулаторне агенције.

Средства која представљају разлику прихода и расхода утврђених годишњим финансијским извештајем регулаторне агенције уплаћују се на одговарајући рачун прописан за уплату јавних прихода буџета Републике Србије.

Део разлике средстава, сразмеран приходима оствареним од оператора електронских комуникационих мрежа на територији аутономне покрајине, уплаћује се на рачун буџета аутономне покрајине.

XVIII. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Прилози

Члан 267.

Прилози од 1. до 16. су одштампани уз овај закон и чине његов саставни део.

Уплата прихода од накнада и извештавање

Члан 268.

Накнаде за коришћење јавних добара утврђене овим законом уплаћују се на рачуне прописане за уплату јавних прихода.

Изузетно од става 1. овог члана приходи од накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене, накнаде за коришћење заштићеног подручја, накнада за коришћење лука и пристаништа, накнада за коришћење јавне железничке инфраструктуре, накнада за коришћење туристичког простора и накнада за електронске комуникације уплаћује се на рачун корисника шума и шумског земљишта, управљача, регулаторног тела, односно регулаторне агенције.

Корисници шума и шумског земљишта, управљачи, регулаторна тела, односно регулаторна агенција који врше наплату накнада из става 2. овог члана, у обавези су да достављају извештаје о наплаћеним накнадама Министарству финансија на полугодишњем нивоу.

Опомена за плаћање накнаде

Члан 269.

Обвезнику накнаде, који у целости или делимично, није платио накнаду у року прописаном овим законом, министарство, јединица локалне самоуправе, јавно предузеће, регулаторна агенција, регулаторно тело, управљач заштићеног подручја, управљач јавног пута, управљач јавне железничке инфраструктуре, управљач туристичког простора, којем је овим законом дато овлашћење за утврђивање и наплату одређене накнаде (у даљем тексту: лице надлежно за утврђивање и наплату накнаде) шаље опомену.

Опомена из става 1. овог члана садржи врсту накнаде, износ накнаде који је доспео за наплату, друге трошкове, налог да доспели износ са обрачунатом каматом плати одмах, а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате доспеле накнаде.

Опомена из става 1. овог члана садржи и поуку обвезнику накнаде да у року од пет дана може са лицем надлежним за утврђивање и наплату да расправи спорна питања у вези доспелог износа накнаде за наплату.

Одлагање плаћања и плаћање на рате

Члан 270.

Лице надлежно за утврђивање и наплату накнаде може, на образложени захтев обвезника накнаде, у целости или делимично, одложити плаћање дуговане накнаде, односно одобрити плаћање доспеле а неизмирене обавезе на рате, под условом да плаћање дуговане накнаде за обвезника представља непримерено велико оптерећење, односно обвезнику наноси битну економску штету.

О одлагању плаћања дуговане накнаде, по испуњењу услова из става 1. овог члана, одлучује овлашћено лице у лицу које је надлежно за утврђивање и наплату конкретне накнаде.

Актом из става 2. овог члана може се одобрити одлагање плаћања дуговане накнаде на рате, најдуже до 24 месеца.

Одлагање плаћања дуговане накнаде врши се потписивањем споразума са обвезником накнаде, односно доношењем решења лица надлежног за утврђивање и наплату накнаде.

Ако се обвезник накнаде не придржава рокова из споразума, односно решења о одлагању плаћања дуговане накнаде, или уколико у периоду за који је одложено плаћање дуговане накнаде не измири текућу обавезу, лице надлежно за утврђивање и плаћање накнаде ће по службеној дужности поништити споразум, односно укинути решење и доспели, а неплаћени дуг наплатити у поступку принудне наплате.

Примена других прописа

Члан 271.

У погледу поступка утврђивања, контроле, наплате, повраћаја, камате, принудне наплате, застарелости и осталог што није прописано овим законом лица надлежна за утврђивање накнаде сходно примењују одредбе закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Поступак утврђивања, контроле и наплате накнаде који спроводи орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу јавних прихода, врши се у складу са одредбама закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Изузетно, на поступак утврђивања накнада које утврђују, обрачунавају и наплаћују јавна предузећа, корисници шума и шумског земљишта, регулаторно тело надлежно за управљање лукама, регулаторна агенција, управљачи заштићеног подручја, управљачи јавног пута, управљачи јавне железничке инфраструктуре, управљачи туристичког простора примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а на поступак принудне наплате примењују се одредбе закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Евиденција

Члан 272.

Лице надлежно за утврђивање накнаде у складу са овим законом, води евиденцију обвезника накнаде, задужење по основу обавезе плаћања накнаде, уплате накнаде по обвезницима накнаде, као и о другим подацима који се односе на плаћање накнаде у складу са Законом о општем управном поступку.

Начин усклађивања

Члан 273.

Висине динарских износа накнада датих у прилозима који су саставни део овог закона усклађују се годишње, са годишњим индексом потрошачких цена за период од 1. октобра претходне године до 30. септембра текуће године, који објављује републички орган у чијој су надлежности послови статистике.

Изузетно од става 1. овог члана не врши се усклађивање висине динарских износа накнада датих у Прилогу 2, Прилогу 10, Табела 13, Прилогу 11, Табеле 5.3. и 5.4, као и Прилогу 15. и 16. овог закона.

Приликом усклађивања висине накнада из става 1. овог члана, основица за усклађивање су последњи објављени усклађени износи.

Заокруживање усклађених износа накнада из става 1. овог члана врши се тако што се износ мањи и једнак 0,50 динара не узима у обзир, а износ преко 0,50 динара заокружује на 1,00 динар.

Изузетно од става 4. овог члана када су износи накнада прописани овим законом на једно, односно више децималних места заокруживање усклађених динарских износа врши се на прописани број децималних места.

Прво усклађивање висине накнада извршиће се у 2019. години, применом индекса потрошачких цена према подацима републичког органа у чијој су надлежности послови статистике, за период од првог дана наредног месеца од дана ступања на снагу овог закона до 30. септембра 2019. године.

Влада, на предлог министарства у чијој су надлежности послови финансија, утврђује и објављује усклађене висине накнада из става 1. овог члана у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Усклађени износи накнада из става 7. овог члана примењиваће се од првог јануара наредне године у односу на годину у којој се врши усклађивање.

ХИХ. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 274.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не плати утврђену накнаду (члан 9. став 3, члан 46. став 4, члан 53. став 2, члан 60. став 6, члан 66. ст. 2–7, члан 78. ст. 2–7, члан 83. став 3, члан 88. ст. 6–8, члан 93. ст. 3–6, члан 97. ст. 2–5, члан 108. ст. 2–5, члан 121, члан 128. став 2, члан 132. став 3, члан 137. ст. 3–6, члан 151. став 6, члан 160. ст. 5–7, члан 169. став 8, члан 173. став 5, члан 177. став 4, члан 183. став 2, члан 190. став 8, члан 194, члан 198. став 1, члан 205. став 3, члан 208. став 2, члан 213. став 3, члан 218. став 2, члан 222. став 2, члан 226. став 2, члан 230. став 2, члан 234. став 2, члан 240. став 4, члан 246. ст. 2–6, члан 252. став 2, члан 258. став 3. и члан 263. став 2);

2) ако обвезник не утврди и не плати накнаду (члан 14. ст. 2. и 3, члан 18. ст. 2. и 3, члан 24. ст. 2–5, члан 33, члан 40, члан 60. став 2, члан 72. став 2, члан 103. став 2, члан 114. став 2, члан 143. ст. 3–7);

3) ако обвезник накнаде не достави прописани образац, односно пријаву или достави непотпун образац, односно пријаву, као и обрасце уз обрачун накнаде, или образац, односно пријава садржи нетачне податке (члан 14. став 2, члан 18. став 2, члан 24. став 2, члан 34. ст. 1. и 2, члан 41. ст. 1. и 2, члан 60. став 1, члан 72. став 1, члан 103. став 1, члан 114. став 2, члан 138 ст. 1–3, члан 169. ст. 2. и 3, члан 173. ст. 2 и 3, члан 177. ст. 2. и 3 и члан 246. ст. 6. и 7);

4) ако обвезник накнаде не достави пријаву за евиденцију (члан 28. ст. 1. и 6.);

5) ако не достави извештај (члан 122. став 1, члан 132. став 5, члан 144. став 4, члан 151. став 2, члан 160. став 2, члан 161. став 1. и члан 268. став 3);

6) ако не достави јединствену царинску исправу (члан 128. став 4);

7) ако не достави податке од значаја за утврђивање накнаде за коришћење вода, накнаде за извађени речни нанос, накнаде за коришћење водних објеката и система и накнаде за испуштену воду (члан 78. ст. 6. и 8, члан 83. став 2, члан 93. ст. 7. и 8. и члан 97. ст. 6. и 8);

8) ако не плати путарину у складу са чланом 198. став 1. овог закона;

9) ако поступи супротно одредби члана 200. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 10.000 до 500.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се обвезник накнаде – физичко лице новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара.

ХХ. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 275.

Обавезе по основу накнада које су настале, а нису плаћене до дана ступања на снагу овог закона, измириће се у

складу са прописима који су били на снази у време настанка обавезе.

Поступци утврђивања, наплате и контроле накнада који су започети до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по прописима по којима су започети.

Члан 276.

Правно лице и предузетник који обавља активности које утичу на животну средину у складу са Уредбом о одређивању активности чије обављање утиче на животну средину („Службени гласник РС”, бр. 109/09 и 8/10) плаћа накнаду за заштиту и унапређивање животне средине по основу обављања одређених активности које утичу на животну средину у периоду од 1. јануара 2019. године до 1. марта 2019. године, на основу укупног износа који је утврђен за 2018. годину сразмерно наведеном периоду по основу члана 87. став 3. тач. 1) и 2) Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16 и 76/18), у једнаким месечним ратама, у року од 15 дана по истеку месеца за претходни месец.

Решење о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за период од 1. јануара 2019. године до 1. марта 2019. године доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Обвезнику који престане обављање делатности у периоду од 1. јануара 2019. године до 1. марта 2019. године, накнада из става 1. овог члана за наведени период утврђује се од почетка године до дана престанка обављања делатности.

Обвезник који започне обављање одређених активности које утичу на животну средину у периоду од 1. јануара 2019. године до 1. марта 2019. године не плаћа накнаду из става 1. овог члана за наведени период.

Члан 277.

Подзаконска акта на основу овлашћења из члана 14. став 6, члана 18. став 6, члана 24. став 6, члана 28. став 5, члана 34. став 3, члана 41. став 3, члана 60. став 4, члана 66. став 10, члана 72. став 3, члана 78. став 9, члана 83. став 5, члана 92. став 4, члана 93. став 11, члана 97. став 9, члана 103. став 5, члана 114. став 3, члана 132. став 8, члана 137. став 16, члана 138. став 4, члана 144. став 7, члана 151. став 8, члана 160. став 11, члана 161. став 3, члана 169. став 12, члана 173. став 9, члана 177. став 8, члана 191. став 3, члана 197. став 7, члана 199. став 6, члана 204. став 2, члана 212. став 2, члана 239. став 3, члана 246. став 11, члана 251. став 2, члана 252. став 3. и члана 259. став 2. овог закона донеће се у року од три месеца, од дана ступања на снагу овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, подзаконски акт из члана 134. став 2. овог закона донеће се до 1. марта 2019. године.

До доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона, примењиваће се подзаконски акти донета на основу закона који даном примене овог закона престају да важе, ако нису у супротности са овим законом.

Одредбе члана 28. ст. 1–4. и става 6, чл. 36–40. и члана 41. ст. 1. и 2. овог закона примењиваће се од дана ступања на снагу подзаконских аката које доноси министар у чијој су надлежности послови енергетике, а којим се ближе прописују садржина и облик обрасца пријаве за евиденцију, односно месечног и годишњег обрачуна количина енергије/енергената испоручених потрошачима или стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеног на територију Републике Србије, обрасца месечног и годишњег обрачуна обавезе плаћања накнаде, обрасца извештаја о уплати, као и начин достављања ових образаца.

Члан 278.

Даном почетка примене овог закона престају да важе:

1) одредбе чл. 157–159. и члана 160. ст. 1. и 6. Закона о рударству и геолошким истраживањима („Службени гласник РС”, број 101/15);

2) одредбе члана 341. ст. 1, 4, 5. и 6. и члана 351. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, број 145/14);

3) одредбе члана 22. ст. 2–4, члана 39. став 1. тачка 2) и члана 40. Закона о робним резервама („Службени гласник РС”, бр. 104/13 и 145/14 – др. закон);

4) одредбе чл. 25. и 26, члана 85. став 1. тачка 5), члана 87. став 1. тач. 2) и 3) Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08 – др. закон, 41/09, 112/15 и 80/17);

5) одредбе чл. 11, 12, 85. и 87. и члана 111. став 1. тач. 8) и 33) Закона о шумама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12 и 89/15);

6) одредбе члана 80. и члана 102. став 1. тачка 27) Закона о дивљачи и ловству („Службени гласник РС”, број 18/10);

7) одредба члана 90. став 2. тачка 2), одредбе чл. 153–177ђ, као и одредбе чл. 191–195. Закона о водама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12 и 101/16);

8) одредбе члана 7, као и члана 58. став 1. тач. 4) и 5) Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда („Службени гласник РС”, број 128/14);

9) одредба члана 68. став 1. тачка 11), одредбе члана 70, члана 127. став 1. тачка 9) Закона о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10 – исправка и 14/16), као и акта донета на основу одредаба члана 70. Закона о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10 – исправка и 14/16);

10) одредбе члана 27. ст. 5–7, одредбе члана 85, одредбе члана 85а ст. 3. и 4, као и одредбе члана 86, одредбе члана 87. осим става 3. тачке 3) и става 6. истог члана и одредбе члана 88. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16 и 76/18);

11) одредбе члана 15. Закона о националним парковима („Службени гласни РС”, број 84/15);

12) одредбе члана 79. ст. 4–6. Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10 и 14/16);

13) одредбе члана 43. Закона о амбалажи и амбалажном отпаду („Службени гласник РС”, број 36/09);

14) одредба члана 31, одредбе члана 229. став 1. тач. 1)–3) и ст. 2. и 3, чл. 229а–229в. и члан 229д, одредбе члана 230. ст. 1. и 2, као и одредбе члана 232, одредбе члана 267. тач. 32)–34) Закона о пловидби и лукама на унутрашњим

водама („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 121/12, 18/15, 96/15 – др. закон, 92/16, 104/16 – др. закон, 113/17 – др. закон и 41/18);

15) одредбе члана 20, чл. 22–27, чл. 30. и 31, члана 111. став 1. тач. 4) и 5, члана 112. став 1. тачка б) Закона о путевима („Службени гласник РС”, број 41/18);

16) одредбе члана 15. став 1. тач. 2), 9), 14) и 16), као и члана 156 Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 47/11, 93/12, 83/16 и 104/16 – др. закон), као и акта јединица локалне самоуправе која су донета на основу тих законских одредаба;

17) одредбе члана 13. Закона о бањама („Службени гласник РС”, број 80/92);

18) одредбе члана 29. став 1. тач. 1) и 2), став 2. истог члана у делу који се односи на висину накнада из става 1. тач. 1) и 2), као и називи и одредбе чл. 30. и 31. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС”, бр. 44/10, 60/13 – УС и 62/14);

19) одредбе Уредбе о начину и року плаћања накнаде за примењена геолошка истраживања минералних и других геолошких ресурса и накнаде за задржавање истражног простора („Службени гласник РС”, бр. 10/16 и 44/18 – др. закон) осим члана 4;

20) Уредба о начину плаћања накнаде и условима одлагања плаћања дуга по основу накнаде за коришћење минералних сировина и геотермалних ресурса („Службени гласник РС”, бр. 16/16, 8/17 и 44/18 – др. закон);

21) одредбе Уредбе о висини, начину обрачуна, плаћања и располагања накнадом за формирање обавезних резерви нафте и деривата нафте („Службени гласник РС”, бр. 108/14 и 53/15) осим чл. 3, 11. и 12;

22) Уредба о висини накнада за воде („Службени гласник РС”, број 14/18);

23) Уредба о ближим критеријумима, начину обрачуна и поступку наплате накнаде за коришћење заштићеног подручја („Службени гласник РС”, број 43/10);

24) Уредба о врстама загађивања, критеријумима за обрачун накнаде за загађивање животне средине и обвезницима, висини и начину обрачунавања и плаћања накнаде („Службени гласник РС”, бр. 113/05, 6/07, 8/10, 102/10, 15/12 и 91/12);

25) Уредба о мерилима и условима за повраћај, ослобађање или смањење плаћања накнаде за загађивање животне средине („Службени гласник РС”, бр. 113/05 и 24/10);

26) Уредба о критеријумима за утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине и највишег износа накнаде („Службени гласник РС”, број 111/09);

27) Уредба о критеријумима за обрачун накнаде за амбалажу или упакован производ и ослобађање од плаћања накнаде, обвезницима плаћања, висини накнаде, као и о начину обрачунавања и плаћања накнаде („Службени гласник РС”, бр. 8/10 и 22/16);

28) Одредбе члана 46. Уредбе о поступању са супстанцама које оштећују озонски омотач, као и о условима за издавање дозвола за увоз и извоз тих супстанци („Службени гласник РС”, бр. 114/13, 23/18 и 44/18 – др. закон);

29) Одредбе члана 17. Уредбе о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне („Службени гласник РС”, бр. 31/05, 45/05 – исправка, 22/07, 38/08, 9/10 и 69/11);

30) Одредбе Уредбе о производима који после употребе постају посебни токови отпада, обрасцу дневне евиденције и о количини и врсти произведених и увезених производа и годишњег извештаја, начину и роковима достављања годишњег извештаја, обвезницима плаћања накнаде, критеријумима за обрачун, висину и начин обрачунавања и плаћања накнаде („Службени гласник РС”, бр. 54/10, 86/11, 15/12 и 3/14) осим члана 4;

31) Правилник о висини и начину плаћања накнаде за коришћење података и документације основних геолошких истраживања која се као послови од јавног интереса финансирају из буџета Републике Србије, као и за коришћење података и документације геолошких истраживања који су постали јавна својина – државна својина по основу концесионих уговора („Службени гласник РС”, број 54/17);

32) Одредбе члана 3. став 1. тач. 5) и 6), члана 7, као и назив и одредбе чл. 27, 28. и 29. Правилника о коришћењу шумских саобраћајница Јавног предузећа за газдовање шумама „Србијашуме” („Службени гласник РС”, број 93/16);

33) Правилник о усклађеним износима накнаде за загађивање животне средине („Службени гласник РС”, број 45/18);

34) Правилник о усклађеним износима накнаде за управљање посебним токовима отпада („Службени гласник РС”, бр. 45/18 и 67/18);

35) Правилник о висини годишње накнаде за коришћење нумерације („Службени гласник РС”, број 67/11);

36) Правилник о висини накнаде за коришћење радио-фреквенција („Службени гласник РС”, бр. 93/10 и 15/15);

37) Одлука о висини и начину плаћања лучких и пристанишних накнада („Службени гласник РС”, бр. 31/15, 74/15 и 13/17);

38) Одлука о висини накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству („Службени гласник РС”, број 16/16);

39) Одлука о висини накнада за употребу државног пута („Службени гласник РС”, број 16/09);

40) Тач. 1. и б. Одлуке о висини посебне накнаде за употребу јавног пута, његовог дела и путног објекта (путарина) („Службени гласник РС”, бр. 56/06, 42/07, 126/07, 20/08, 12/09, 78/14, 93/15, 95/15 – исправка, 95/16, 109/16, 90/17, 106/17 и 68/18);

41) Одлука о висини накнаде за ванредни превоз на државним путевима у Републици Србији („Службени гласник РС”, број 103/17).

Одредбе члана 87. став 3. тачка 3) и став 6. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16 и 76/18), као и акта јединица локалне самоуправе која су донета на основу члана 87. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16 и 76/18) престају да важе 1. марта 2019. године.

Члан 279.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а

примењиваће се од 1. јануара 2019. године, осим одредаба чл. 134–139. овог закона које ће се примењивати од 1. марта 2019. године, као и одредаба чл. 154–164. овог закона које ће се примењивати од 1. јануара 2020. године.

НАПОМЕНА РЕДАКЦИЈЕ: Прилоге у PDF формату можете преузети кликом на следећи линк:

Прилог 1 (Табела 1. Висина накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања, Табела 2. Висина накнаде за примењена геолошка истраживања и накнаде за задржавање истражног простора, Табела 3. Висина накнаде за коришћење неметаличних минералних сировина за добијање грађевинског материјала и за магнезит, Табела 4. Висина накнаде за коришћење угљендиоксида)

Прилог 2 (Табела 1. Висина накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте, Табела 2. Висина накнаде за унапређење енергетске ефикасности)

Прилог 3 (Висина накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини за шумске намене)

Прилог 4 (Табела 1. Висина накнада за коришћење вода, Табела 1. Висина накнада за коришћење вода, Висина накнаде за одводњавање, Висина накнаде за коришћење водних објеката и система, Висина накнаде за испуштenu воду)

Прилог 5 (Висина накнаде за коришћење заштићеног подручја)

Прилог 6 (Табела 1. Висина накнада за загађивање животне средине, Табела 2. Висина накнаде за заштиту и унапређивање животне средине)

Прилог 7 (Табела 1. Висина накнаде за гуме, Табела 2. Висина накнаде за батерије и акумулаторе, Табела 3. Висина накнаде за уља, Табела 4. Висина накнаде за управљање отпадним електричним и електронским производима, Табела 5. Висина накнаде за возила, Табела 6. Висина накнаде за сакупљање лекова од грађана, Табела 7. Коефицијенти накнаде за рециклажу по врсти амбалаже, 8. Висина накнаде за загађење вода)

Прилог 8 (Табела 1. Висина накнаде за употребу обале према врсти робе, Табела 2. Висина накнаде за употребу обале према врсти робе, за робу домаћег порекла намењену извозу, Табела 3. Висина накнаде за пристајање пловила, Табела 4. Висина накнаде за лежарину пловила)

Прилог 9 (Табела 1. Висина накнаде за коришћење државног водног пута за пловидбу и превођење, према носивости теретног брода, Табела 2. Висина накнаде за коришћење државног водног пута за пловидбу и превођење, према снази погонских мотора тегљача и потискивача и осталих пловила који имају сопствени погон, нису теретни бродови и користе се у привредне сврхе, укључујући и путничка возила, Табела 3. Висина накнаде за коришћење зимовника на државном водном путу)

Прилог 10 (Табела 1. - Висина накнаде за ванредни превоз за прекорачење највеће дозвољене димензије, Табела 2. - Висина накнаде за прекорачење највеће укупне масе возила и скупа возила изнад 40 t односно изнад 44 t, Табела 3. Висина накнаде за прекорачење највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила или скупа возила за једноструке осовине, Табела 4. Висина накнаде за прекорачење највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила или скупа возила за двоструке осовине, Табела 5. Висина накнада за прекорачење највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила или скупа возила за троструке осовине, Табела 6. Висина накнаде за прекорачење највећег дозвољеног осовинског оптерећења возила или скупа возила за четвороструке осовине, Табела 7. Висина накнаде за возила или прикључна возила за која се издаје временска дозвола, Табела 8. Висина накнаде за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно или звучно обавештавање или оглашавање, Табела 9. Висина минималне накнаде за постављање средстава за оглашавање поред односно на улицама и општинским путевима, односно на другом земљишту које користи управљач улице или општинског пута у складу са прописима, Табела 10. Висина накнаде за путарину, Табела 11. Висина накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи управљач државног пута, поред државних путева I и II реда, а које обвезник накнаде користи за приступ и изградњу објекта, осим домаћинства, Табела 12. Највиши износ накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице, Табела 13. Коефицијент за утврђивање накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству, Табела 14. Висина накнаде за постављање водовода, канализације, електричних водова, електронске комуникационе мреже и сл. на државном путу, Табела 15. Највиши износ накнаде за постављање водовода, канализације, електричних водова, електронске комуникационе мреже и сл. на општинском путу и улици)

Прилог 11 (Табела 1. Висина накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру, Табела 2. Висина накнаде за привремено коришћење пословног простора и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у заштитном пружном појасу, односно на другом земљишту и објектима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре, Табела 3. Висина накнаде за привремено коришћење делова земљишног појаса поред железничких пруга, Висина накнаде за конституисање права службености пролаза)

Прилог 12 (Висина накнаде за коришћење јавне површине)

Прилог 13 (Висина накнаде за коришћење природног лековитог фактора)

Прилог 14 (Висина накнаде за коришћење туристичког простора)

Прилог 15 (Начин утврђивања накнаде за коришћење нумерације)

Прилог 16 (Начин утврђивања накнаде за коришћење радио-фреквенција)